3061 KİTAP OKUDU 9 KİTAP YAZDI SİZ ?

46. KÜTÜPHANE HAFTASI

T.C . KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI KÜTÜPHANELER VE YAYINLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Mansiyon Ödülü / *Hikmet KATMER*

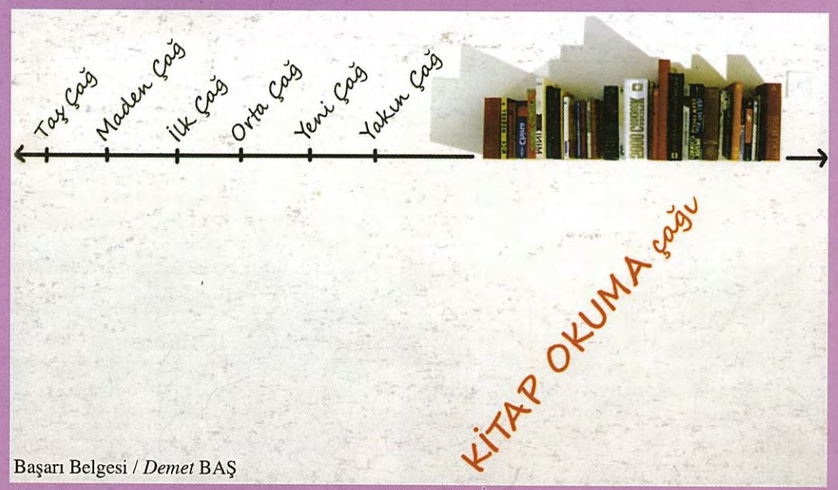

Başarı Belgesi / *Demet* BAŞ

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

KUTLU DOĞUM HAFTASI

e-mail: ankaraagindernek@gmail.com
web sitemiz: http://ankaraagindernegi.org

MART - NİSAN 2012

ağın
DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ
Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Yayınıdır
Mart-Nisan 2012 Yıl:26 Sayı: 243-244
Baskı Tarihi: 07/05/2012

* * *

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına
Sahibi
Ahmet ÇETİN

* * *

Genel Yayın Yönetmeni
Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR

* * *

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Şener BİLGİN

* * *

Yazı Kurulu
Mustafa Kamil ATEŞ
(Dergiden Sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi)
Mevlüt ÖKSÜZOĞLU-Samettin AKBAŞ-Alper BİLGİN
İletişim: **Ömer ÖZTÜRK**

* * *

Yönetim Merkezi:
Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği
Hoşdere Caddesi, Akasya Apt. No: 41-2 A
Y.Ayrancı / ANKARA
Tel: 0 312 426 75 90 Faks: 0 312 354 78 38
e-mail: ankaraagindernek@gmail.com
web adresimiz: http://ankaraagindernegi.org

* * *

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği,
PTT 101843 no.lu Çek Hesabı
T.C. Ziraat Bankası Ankara Yenişehir Şubesi
IBAN No: TR59 0001 0004 7139 7751 6850 02
Hesap No: 39775168-5002-0471
Yenişehir-ANKARA

* * *

İzin alınarak alıntı yapılabilir.
Gönderilen yazılar yayımlansın, yayımlanmasın
iade edilmez ve telif ücreti ödenmez.
Dergide yazının yayımlanması yazarın görüşünün
paylaşıldığı anlamına gelmez.
Yazılardaki fikirler yazarlarına aittir.

* * *

Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın

* * *

Grafik-Tasarım
Banu KAHRAMAN
0 554 918 37 47

* * *

Baskı
HAS-SOY Matbaacılık Bas. Tas. Tan. Ltd. Şti.
Kazım Karabekir Cad. 95/60 İskitler- ANKARA
Tel: 0 312 341 59 94 / 384 03 04

* * *

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi muhabirleri
Ağın - **Suat UYANIK** • İstanbul - **Ahmet SAMUR**
İzmir - **Akın ERGÜL** • Malatya - **Sait YALÇIN**

İÇİNDEKİLER

8 Mart Kadınlar Günü 3
Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR

Aklın Ekmeği Kitaptır Kafadar 6
Zafer GENÇAYDIN

Şu Yemen Elleri 8
M. Cahit ALPASLAN

Şiir 11
Can DÜNDAR

Hocam Macit Eray İçin 12
Mehmet ERGÖNÜL

Elazığ'ın Girişimci Kadınları 14
Sibel ERASLAN

Ağın'lılar Gecesi 15

Son Durak (Şiir) 19
Zeki Hafızoğulları

Laloğlan ve Merkep 20
Mahir BAYKUT

Tüketeceğin Bal'a Dikkat Et 21
Tevfik Işık

Sağlığımız İçin Temiz Su 22
Fikriye BALTACI

Sensiz Sana Geliyorum 23
Kübra GÜLİTER

Doğru Söze Ne Denir 24
Prof. Dr. Esat ORHON

Malatya'da Ağın Rüzgarı 26
Sait YALÇIN

Özlem (Şiir) 27
Osman Edip ŞENER

Kısa... Kısa... Kısa... Haberler 28

Doğumlar 30

Evlenenler 31

Vefat Edenler 31

EVLENENLER

MAHALLE/KÖYÜ	ADI SOYADI	EVLENENİN ADI SOYADI	EVLENME YERİ	EVL. TARİHİ
Pul Köyü	Uğur KARAKAŞ	Fatma KARATEPE	Sultangazi	28.02.2012
Aşağıyabanlı Köyü	Dilek DEMİREL	Mehmet YILDIRIM	Küçükçekmece	06.03.2012
Balkayası Köyü	Savaş ERGÜL	Songül POLAT	Güngören	12.03.2012
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Dilek ÖZDİL	Önder BOZKUŞ	Küçükçekmece	15.03.2012
Saraycık Köyü	Sibel ŞENGÜL	Osman ALPAYDİN	G.Osmanpaşa	15.03.2012
Dibekli Köyü	Murat KILIÇ	Başak YILMAZ	G.Osmanpaşa	27.03.2012
Bahadırlar Köyü	Hatice UZUN	Yunus KÜÇÜK	Kahramanmaraş	29.03.2012
Uzungil Mah.	İclal KARNAK	Gökhan DEMİR	Eyüp	01.04.2012
Pul Köyü	Yeşim ÖZER	Berat ÖZER	Esenler	04.04.2012
Samançay Köyü	Ersin YILMAZ	Şenay MEŞEGÜL	Malatya	06.04.2012
Tatarağası Mah.	Didem KINACI	Emrullah BAYANAY	Bingöl	12.04.2012
Altınayva Köyü	Gamze PEKTAŞ	Tolga KARA	Kağıthane	12.04.2012
Beyelması Köyü	Muhammed Resul ÜNAL	Nazan ŞİMŞEK	Avcılar	14.04.2012
Altınayva Köyü	Ümit PERKTAŞ	Burcu GEMİCİ	Kağıthane	19.04.2012
Uzungil Mah.	Pınar AĞIN	Melih BAŞKAN	Denizli	21.04.2012

Çiftleri kutlar, yaşam boyu mutluluklar dileriz.

VEFAT EDENLER

MAHALLE/KÖYÜ	ADI SOYADI	DOĞUM TARİHİ	ÖLÜM YERİ	ÖLÜM TARİHİ
Balkayası Köyü	Ayşe BİLGİN	01.07.1924	Bağcılar	25.02.2012
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Hulisi ERSOY	12.12.1961	Etimesgut	26.02.2012
Pul Köyü	Mazhar GÜR	01.07.1928	Ağın	04.03.2012
Bahadırlar Köyü	İbrahim YILMAZ	01.07.1932	Kırıkkale	06.03.2012
Demirçarık Köyü	Keziban UZUNOĞLU	04.06.1944	Güngören	07.03.2012
Aşağı Yabanlı Köyü	İmmi ÖKSÜZOĞLU	01.07.1923	Malatya	08.03.2012
Dibekli Köyü	Musa SEZER	24.07.1931	Fatih	09.03.2012
Modanlı Köyü	Hakkı Mehmet ÖZCAN	13.06.1926	Ağın	14.03.2012
Altınayva Köyü	Hatun İkbal YİLMAZ	01.07.1935	Kırıkkale	15.03.2012
Akpınar Mah.	Ahmet Yüksel AĞIN	05.03.2012	Yüreğir	22.03.2012
Balkayası Köyü	Zeynep BİLGİN	25.01.1950	Karabağlar	23.03.2012
Yenipayam Köyü	Şefik ÇELİK	01.07.1939	Ağın	29.03.2012
Altınayva Köyü	Fikriye ERDOĞAN	19.05.1930	Esenler	02.04.2012
Pul Köyü	İlhan KARAKAŞ	15.09.1994	Gaziosmanpaşa	07.04.2012
Pul Köyü	Hasan ÖZER	20.10.1950	Esenler	09.04.2012
Pul Köyü	Nesibe YALÇİN	07.04.1924	Altındağ	09.04.2012
Şenpınar Mah.	Emine TÜRKİÇİN	11.03.1942	Malatya	11.04.2012
Akpınar Mah.	Fatma BALTACI	01.07.1919	Keçiören	12.04.2012
Saraycık Köyü	Mehmet Nuri ŞAHİN	22.05.1944	Karabağlar	15.04.2012
Şenpınar Mah.	Osman GÜLBAHAR	11.02.1941	Arapgir	19.04.2012
Öğrendik Köyü	Kemal ŞENER	01.07.1929	Malatya	22.04.2012
Pul Köyü	Ahmet KİLİNÇ	01.07.1935	Ağın	25.04.2012
Dibekli Köyü	Nurettin TURKUT	05.05.1954	Fatih	25.04.2012

Ölenlere Tanrı'dan rahmet, tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

DOĞUMLAR

MAHALLE/KÖYÜ	ÇOCUĞUN ADI SOYADI	BABA ADI	DOĞUM YERİ	DOĞ. TARİHİ
Altınayva Köyü	Elifnaz ÇOŞAR	Mesut	Bahçelievler	07.02.2012
Bahadırlar Köyü	Gökay ALPER	Kubilay	Çankaya	17.02.2012
Kaşpınar Köyü	Neva MÜDERRİSGİL	Barış	Büyükçekmece	28.02.2012
Beyelması Köyü	Emir EMİROĞLU	Ahmet	Nilüfer	28.02.2012
Samançay Köyü	Burak YALÇIN	Cem	Bornova	01.03.2012
Samançay Köyü	Aras YALÇIN	Cem	Bornova	01.03.2012
Başpınar Mah.	Sevim YAPICIOĞLU	Bülent	Buca	02.03.2012
Bademli Köyü	Ada AYDIN	Yusuf Kemal	Çankaya	03.03.2012
Pul Köyü	Nail Yiğit ÖZER	İsmail	Bahçelievler	05.03.2012
Demirçarık Köyü	İshak Doruk ÖZKAN	Ahmet	Elazığ	05.03.2012
Balcılar Mah.	Mustafa Samet AYDEMİR	Yılmaz	Malatya	05.03.2012
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Mehmet Onur YANDIMATA	Ender	Ağın	09.03.2012
Şenpınar Mah.	Nur Banu BAŞIBOZUK	Hüseyin Avni	Kırıkkale	12.03.2012
Saraycık Köyü	Serra YALÇIN	Sadık	Bahçelievler	12.03.2012
Öğrendik Köyü	Damla ÇİMEN	İbrahim	Elazığ	14.03.2012
Demirçarık Köyü	Hüseyin BARAN	Süleyman	Elazığ	16.03.2012
Yedibağ Köyü	Ali YİLMAZ	Ömer	Konak	16.03.2012
Yedibağ Köyü	Zeynep YİLMAZ	Ömer	Konak	16.03.2012
Yedibağ Köyü	Ela ÖZCAN	Önder	Fatih	20.03.2012
Modanlı Köyü	Yavuz Selim AKSOY	Osman Salih	Bahçelievler	21.03.2012
Pul Köyü	Çağrı YALÇİN	Mutlu	Keçiören	21.03.2012
Modanlı Köyü	Beren YILDIRIM	Serdar	Malatya	22.03.2012
Yedibağ Köyü	Yunus Emre KÖKSAL	Fikret	Kadıköy	24.03.2012
Saraycık Köyü	Ömer Faruk AYHAN	Abdullah	Malatya	27.03.2012
Kaşpınar Köyü	Elif İrem DOYDU	Oğuz	Rize	30.03.2012
Bademli Köyü	Eymen GÜNDÜZ	Oktay	Yenimahalle	30.03.2012
Aşağıyabanlı Köyü	Çınar MURAT	Ayhan	Trabzon	31.03.2012
Saraycık Köyü	Muhammed Yunus KOÇER	Sinan	Malatya	03.04.2012
Saraycık Köyü	Yakup Bedirhan MURAT	Hamza	Elazığ	03.04.2012
Yedibağ Köyü	İpek YİLMAZ	Murat	Şişli	06.04.2012
Saraycık Köyü	Melike YALÇİN	Yusuf	Bağcılar	10.04.20121
Beyelması Köyü	Eymen BİLİR	Tayfun	Kadıköy	11.04.2012
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Taha Görkem ATICI	Mehmet	Ataşehir	14.04.2012
Demirçarık Köyü	Gamze ÖZDEMİR	Özgür	Kepez	17.04.2012
Hacıyusuf Mah.	Emir YAY	Ferhat	Sultangazi	20.04.2012
Hacıyusuf Mah.	Zülküf Emre KOCA	Fahri Taner	Bağlar	22.04.2012
Bahadırlar Köyü	Furkan BİÇAK	Vedat	Malatya	24.04.2012

Dünyaya yeni gelen yavrularımıza yaşam boyu sağlıklar dileriz.

Ağın Nüfus Müdürlüğüne ait bu bilgiler Ağın Kaymakamımız ve Nüfus Müdürünün özel ilgi ve alakasıyla sizlere sunulmaktadır. Kendilerine teşekkürlerimizi sunuyoruz.

8 Mart Dünya KADINLAR GÜNÜ Kutlu Olsun...

Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR

Kadın, her şeyden önce anamız. Bizleri, anlatılması güç çilelerle büyüten, besleyen yaşam kaynağımız. Sesini duyduğumuz, sevgisini tattığımız, göğsüne başımızı dayadığımız, tutunduğumuz ilk insan. Gözleri ilk ışık kaynağımız, dudakları ilk sevgi pınarımız, sözleri ilk ses kaynağımız. Sazımızın telinde ses, gönüllerimizin uçsuz bucaksız denizlerinde sevgili, çocuğun dilinde ana, beşiğimizin başında, torunun dilinde masal anlatan nine, emeğin dilinde çile, sağ gözümüzün yanında sol gözümüz, sol elimizin yanında sağ elimiz, atardamarlarımızın yanında toplardamarlarımız, yiyeceklerimizin tuzu, giyeceklerimizin düğmesi, ciğerlerimize doldurduğumuz havanın oksijeni, kısaca canımızın bir parçası. Yaşamımıza anlam katan, ayrılmaz bir parçamız, Ünlü şairimiz Nazım Hikmet'in dediği gibi **ANAMIZ, BACIMIZ, NİNEMİZ, HALAMIZ, TEYZEMİZ, YENGEMİZ, GELİNİMİZ, ELTİMİZ, GÖRÜMCEMİZ, EŞİMİZ, SEVGİLİMİZ, COCUĞUMUZ, ARKADAŞIMIZ, DOSTUMUZ**, ayrılmaz parçalarımız, kadınlarımız.

Evde, tarlada, işyerinde ve yaşamının tüm evrelerinde bizimle birlikte onlar da var. Tarihçi Prof. Bernard Lewis, Osmanlı'nın çöküşünün önemli nedenleri arasında, kadınların enerjisinden yararlanılmamış olmasını da sayar. Namık Kemal'de, 1876'da Tasvir-i Efkâr gazetesine yazdığı bir yazıda, nüfusunun yarısına ikinci sınıf insan uygulaması yapan bir toplumu, vücudunun bir tarafı felce uğramış bir insana benzetir.

Günümüzde de kadınlara verilen toplumsal değer, bir ülkenin uygarlık düzeyini belirleyen en temel ölçütlerden biri olarak gösterilir, herkes çok güzel konuşur, güzel şeyler söyler ama maalesef kadınlara yönelik uygulamalar dünyada ve ülkemizde **GEÇMİŞTE DE, BUGÜN DE** çok iç açıcı düzeyde olmamıştır, bugün de iç açıcı düzeyde değildir. Zaten **DÜNYA KADINLAR GÜNÜ** de üzücü bir günün sonrasında ilan edilen bir gündür.

KADIN

Kimi der ki kadın
Uzun kış gecelerinde yatmak içindir.
Kimi der ki kadın yeşil birharman yerinde
dokuz zilli köpek gibi oynatmak içindir.
Kimi der ki ayalimdir.
Boynumda taşıdığım vebalimdir.
Kimi der ki hamur yoğuran,
Ne o, ne bu, ne döşek, ne köçek,
ne ayal, ne vebal.
O benim kollarım, bacaklarım,
Yavrum, annem, kanım, kız kardeşim
hayat arkadaşımdır.

Nazım HİKMET

"ABD'nin New York kentindeki Cotton tekstil fabrikasında çalışan işçi kadınlar, 1800'lü yılların ortalarından beri daha iyi çalışma koşulları, emeklerinin karşılığında hak ettikleri ücret ve daha iyi yaşam için mücadele vermektedirler. Ama bunca yıllık mücadeleye karşın elde edebildikleri pek bir hak da yoktur. En son çare olarak 8 Mart 1908 günü, haklarını alabilmek için greve giderler. Ancak patronları da bu greve zalim bir şekilde müdahale eder. Greve giden kadınlar fabrika binasına kilitlenir. Patronlar bu yolla grevin başka fabrikalara sıçramasını engellemek isterler. Ancak beklenmedik bir şey olur ve fabrika yanmaya başlar.Yanan fabri-

kadan kaçmayı ve fabrikanın çevresine kurulmuş olan barikatları aşmayı başaramayan 129 kadın işçi yanarak ölür. Bu acı gün unutulmaz

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, 1977 yılında 8 Mart'ın Dünya Kadınlar Günü olarak kutlanmasını kabul eder ve bu gün tüm dünyada **DÜNYA KADINLAR GÜNÜ** olarak kutlanmaya başlanır..

Birleşmiş Milletler tarafından yapılan bir araştırmaya göre;

1. Dünyadaki işlerin %66'sı kadınlar tarafından görülüyor.

2. Buna karşın kadınlar dünyadaki toplam gelirin ancak %10'una sahipler.

3. Dünya'daki mal varlığının ise % 1'ine sahipler.

4. Başka bir deyişle dünyadaki işlerin % 34'ü erkekler tarafından görülüyor ama erkekler dünyadaki toplam gelirin % 90'ına ve toplam mal varlığının % 99'una sahipler.

5. Kadınlara karşı şiddet dünyada en yaygın, ancak en az cezalandırılan suçtur.

6. Tahminlere göre 113 ila 200 milyon arasında kadın demografik olarak "kayıp" (yok) görünmektedir. Ya doğar doğmaz öldürülmüşler (erkek çocuğun kız çocuğa tercih edilmesi) ya da erkek kardeşleri ve babalarıyla eşit derecede gıda ve tıbbi olanaklara ulaşamamışlardır.

7. Fuhuşa zorlanan ya da bunun için satılan kadınların sayısı yılda 700.000 ila 4.000.000 arasındadır. Cinsel kölelik düzeninden elde edilen kazançlar yılda tahminen on iki milyon dolar civarındadır.

8. Küresel olarak, daha büyük oranda on beş ile kırk beş yaş arası kadınlar erkek şiddetinin sonucu ya da kanser, sıtma, trafik kazaları veya savaşa bağlı olarak sakat kalmakta ya da hayatını kaybetmektedir.

9. En az üç kadından biri dövülmüş, cinsel ilişkiye zorlanmış ya da hayatı boyunca başka türlü suistimal edilmiştir (tecavüz, kötü davranış). Genellikle, suistimal eden kişi aileden bir üye ya da kadının tanıdığı bir kimsedir. Ev içi şiddet, bölge, kültür, etnik köken, eğitim, sınıf ve din ne olursa olsun kadınlara karşı en yaygın suistimal şeklidir.

10. Dinsel, kültürel vb. nedenlerle yılda iki milyondan fazla kız çocuğunun genital organlarına hasar verilmektedir (kadın sünneti).

11. Sistematik tecavüz dünyadaki birçok çatışmalarda bir terör silahı olarak kullanılmaktadır. Ruanda'daki 1994 soykırımı esnasında 250.000 ila 500.000 kadının tecavüze uğradığı tahmin edilmektedir.

12. Araştırmalar, kadına karşı şiddet ile HIV virüsü arasında yükselen bağlantıyı göstermekte ve HIV bulaşmış kadınların daha fazla şiddete maruz kaldıklarını, şiddet kurbanlarının da HIV bulaşma risklerinin daha yüksek olduğunu ortaya koymaktadır.

Bilindiği üzere **ŞİDDET** maalesef Siyasal, Sosyal, Psikolojik ve Ekonomik pek çok sebebe dayalı olarak Birey, Aile, Çalışma Yaşamı, Millet ve Devlet yaşamında hep var olan bir olgu. **SORUNLARINI DİYALOĞ VE İKNA YÖNTEMİYLE ÇÖZEMEYENLER ŞİDDETE BAŞVURUYOR.**

Ülkemizde en son Adil Gür tarafından yapılan ve Milliyet Gazetesinde yayınlanan Bilimsel Araştırmaya göre:

- En Fazla şiddet uygulayanlar.

Anneler %29.7, Kocalar %27.9, Babalar %20.5, Erkek Kardeşler %15.6

- Çalışmayan kadınlar(%46.9) çalışanlara göre daha fazla eşinden şiddet görüyor.

- Eğitim ve Öğretim düzeyi arttıkça şiddet gören sayısı azalıyor.

- Her 100 kadından 47 si eşinden fiziki şiddet gördüğünü ifade ediyor.

- Eşinden şiddet gören 100 kadından 48 'i kendisinin de çocuğuna şiddet uyguladığını itiraf ediyor.

- Eşine şiddet uygulayan her 100 erkekten 38'i çocukluğunda ailesinden şiddet gördüğünü ifade ediyor.

Atakan'a sağlıklar diler, Ulu ve Türk ailelerini yürekten kutlarız.

* * *

Ağın-Müderris Hüseyin Efendi Mahallesi'nden Funda-Ö.Murat Sezer çiftinin, 22 Şubat 2012 tarihinde Malatya Gözde Hastanesi'nde adını Mehmet Kerem koydukları bir erkek çocukları dünyaya gelmiştir.

Küçük Mehmet Kerem'e sağlıklar diler, Sezer ve Ceylan ailelerini yürekten kutlarız.

* * *

Ağın-Tatarağası Mahallesi'nden Hatice-Muhittin Köksal'ın oğulları, Behice Pehlivanlı, Alaattin Köksal, Dr. Erdinç Köksal ve Yıldız İrengün'ün kardeşleri, Çiğdem Ece ile Sait Köksal'ın babaları, Dergimiz yazarlarından Behiç Köksal, kalmakta olduğu Kocaeli Bakım ve Rehabilitasyon Merkezi'nde 23 Şubat 2012 tarihinde yaşamını yitirmiş ve orada toprağa verilmiştir.

Merhuma Allah'tan rahmet, tüm sevenlerine ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

* * *

Beyelması köyünden Hüsnü YILMAZ'ın eşi Faika YILMAZ uzun süredir tedavi gördüğü hastalıktan kurtulamıyarak 28.04.2012 tarihinde Ankara'da vefat etmiş, ertesi gün karşıyaka mezarlığında defnedilmiştir.

Merhumeye Allah'tan rahmet, tüm sevenlerine ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

* * *

Ağın Merkez camilerinde uzun süre imamlık yapan, çevresi tarafından sevilen ve sayılan Ecüzlü köyünden Aysel BALLIOĞLU'nun eşi, Mustafa BALLIOĞLU'nun, Ayşe ÖZDEMİR'in, Güler ÇAKAR'ın babası Kevser AYDIN'ın kardeşi, Feridun Osman BALLIĞOĞLU 23.04.2012 tarihinde Malatya'da yaşamını yitirmiş, ertesi gün köyünde toprağa verilmiştir.

Merhuma Allah'tan rahmet, tüm sevenlerine ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

* * *

HANIMLAR KOLU ESKİŞEHİR'DE

Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği'nin kadınlar kolu Nihal GENÇAYDIN ve Aysel BİLGİN organizasyon ile 15 Nisan 2012 tarihinde günü birlik Eskişehir iline 45 kişilik bir grupla gezi düzenlemişlerdir. Neşe içinde yapılan geziye katılanlar memnun olarak Ankara'ya dönmüşlerdir.

KADINLAR KOLU'NUN BAYRAM HASSASİYETİ

Kadınlar kolumuzun dernek binasında aylık yapılan toplantılarının programına 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı kutlamalarına katılarak, bayrak ve balonlarla odayı süsleyerek üyelerimize bir süpriz yapmış ve güzel bir kutlama gerçekleşetirmişlerdir.

Kısa... Kısa... Kısa... HABERLER

ÖDÜLLÜ RESSAM ESERLERİNİ SERGİLİYOR

Değerli Hemşehrimiz Ressam Prof. Zafer GENÇAYDIN'ın RESİM SERGİSİ 22 Mart - 11 Nisan 2012 Tarihleri arasında Ankara ARMONİ SANAT GALERİSİ'nde (Yıldız Mahallesi 4.Cadde 724. Sokak No:2/1 Çankaya-Ankara) açıldı. Sanatseverlerin beğeni ve takdirle izledikleri bu değerli sanat eserlerini yaratan değerli hemşehrimiz Prof. Zafer Gençaydın'ı başarılı çalışmalarından dolayı kutluyor. Başarısının daim olmasını temenni ediyoruz.

Türk resim sanatında önemli bir yeri olan Prof. Zafer Gençaydın, Armoni Sanat Galerisinde açtığı sergiyle esrelerini sanatseverlerin beğenisine sundu. Benzerliklerden çok çağrışımları öne çıkaran bir resim anlayışına sahip olan ünlü ressamın Ankara Resim Heykel, Anadolu, Hacettepe, Gazi, İstanbul Modern gibi müzelerde eserleri yer alıyor. Almanya'da başladığı soyut dışavurumcu sanat anlayışını ısrarlı bir şekilde sürdüren sanatçı, yaşama ve sanata dinamik bir süreç olarak bakıyor.

Çalışmalarında ise insan, doğa ve toplumsal olayların dramatiğini yansıtan öğeler ön plana çıkıyor.

Gençaydın,eserlerinde insanın gerçeklik karşısındaki çaresizliğini, bir sorunun sorumluluğunu üstlenircesine sahipleniyor. Bugüne kadar yurtiçinde ve yurtdışında birçok karma sergiye katilan Zafer Gençaydın çok sayıda ödül aldı...

* * *

Karayolları 8.Bölge Müdürü Sn. Yasin ALTUNYUVA, Arapgir Belediye Başkanı Sn. Haluk CÖMERTOĞLU ve Karayolları 85.Bölge Şefliği ekipleri Belediyemizi ziyaret etti.

* * *

ALTUNYUVA İlçemizde yapımı devam eden ve başlayacak projelerle igili açıklamalar yaptı. İhalesi 06.03.2012 tarihinde yapılan feribot yol ayrımından Ağın'a kadar olan yolun durumu ile ilgili "Projenin yüksek standartlarda olduğunu, maliyetinin yaklaşık 12 Milyon Lira olduğunu, planlarının ilk yıl yolun alt yapısının ve sanat yapılarının yapılması, önümüzdeki sene ise üst yapısının yapılarak köprü bitmeden hizmete açılmasını planladıklarını" söyledi.

* * *

Köprü ile ilgili olarakta "En kısa sürede köprü çalışmalarının başlayacağını" söyledi.

* * *

Ağın İlçe Merkezinde yapılacak olan kilitli parke ile ilgili olarakta İlçenin girişinden çıkışına kadar olan Anayolun kilitli parke ihalesinin yapıldığını, her şeyin hazır olduğunu ve kanalizasyon çalışmalarından sonra başlanacağını söyledi.

* * *

Ağın-Kuzgeçe Mahallesi'nden Nedret-H.Sait Türk; kızları-damatları Ayşen Müzeyyen-Ufuk Ulu çiftinin, 18 Ocak 2012 tarihinde Bursa Pembe Mavi Çocuk Hastanesi'nde dünyaya gelen ve Atakan adı verilen erkek torunları nedeniyle mutluluğu yaşadılar.

- Evli kadınların %83'ü, bekar kadınların %78.4'ü aile içinde şiddete maruz kaldığını ifade ediyor.

- Şiddet Gören kadınların %61'i ekonomik imkanı olmadığı için, %58'i gidecek bir yeri olmadığı için,%35.8'i utandığı için sesini çıkarmadığını, %29.4'ünün intihar etmeyi düşündüğü belirlenmiş.

Genellikle çocukluğunda şiddet görenlerin ilerleyen yıllarda şiddet uygulayanlar olarak **ROL** ve **YER DEĞİŞTİRDİĞİ** saptanmış.

HEGEM Başkanı Adem Solak çocukluğunda şiddet görmeyene rastlamadığını, 0-6 yaş döneminde Fiziksel Şiddete Uğrama Oranının Ege Bölgesinde %71, İç Anadolu Bölgesinde %82, Karadeniz Bölgesinde %87, Güneydoğuanadolu Bölgesinde %99.7 olduğunu, CHP Milletvekili Emine Ülker Tarhan da "koca şiddetini haklı görenlerin oranının 1996 da %19 iken bu oranın 2010 yılında %30 çıktığını belirtmekte ve farklı şiddet algılamalarını ortaya koymaktadırlar.

Şiddet dünyada da ülkemizde de daha çok kadınların muhatap oldukları önemli bir sorun 27.03.2012 tarihli Posta Gazetesinde yer alan bir haberde;

"160 sayfadan oluşan A Gift For Muslim Couple (Müslüman Çiftlere Bir Hediye) adlı kitapta erkeklere karılarını "sopayla ya da elle dövebilecekleri, kulaklarından çekebilecekleri" tavsiyesinde bulunuyor. İzin almadan kadınların evden dışarı çıkmaması gerektiğini yazan kitap kadınların erkekleri için süslenip onların arzularını tatmin etmeleri gerektiğine işaret ediyor. İngiltere'de kitapçılarda ve internet sitelerinde satışta olan kitap hakkında ılımlı Müslüman akademisyen Tarek Fatah'ın dava açacağını söylediği belirtiliyor.

"Kızını dövmeyen dizini döver.

"Kadının saçı uzun, aklı kısadır.

"Kızı kendi bildiğine bırakırsan, ya davulcuya gider, ya zurnacıya."

"Elinin hamuruyla, erkeğin işine karışma."

"Avratın sözü avrata geçer."

"Kadına, çocuğa, sarhoşa sırrını açma."

"Kadının sırtından sopayı, karnından sıpayı eksik etme."

"Kadının kazdığı kuyudan su çıkmaz."

"Kadının şerrinden Allah'a sığınmalı."

"Kadının yüklediği göç, şuraya varmaz."

"Oğlan doğuran öğünsün, kız doğuran dövünsün."

"Kadının şamdanı altın olsa, mumu diken erkektir." "Kadını sırdaş eden, tellal aramaz."

Gibi geçmişte kimin tarafından söylendiği belli olmayan ama söylenmiş kadınları aşağılayıcı nitelikteki sözlerin varlığı Şair **MİKDAT BAL**'ın şiirini hatırlatmaktadır.

NEYE YARAR DÜNYA KADINLAR GÜNÜ...

Kadınları sekiz martta görenler
Neye yarar dünya kadınlar günü
Bütün sene eza cefa verenler
Neye yarar dünya kadınlar günü
Kutlu olsun eğer bir gün yeterse
Bu kadarcık sizi tatmin ederse,
Geri kalan günler cefa kederse
Neye yarar dünya kadınlar günü!
Yılda bir gün neye yarar beyanlar
Her gün için anılmalı bayanlar
Hanımları sömürenler soyanlar
Neye yarar dünya kadınlar günü!
Onlar bizim hem anamız bacımız
Her gün için olmalıyken tacımız
Kutluyorken fitne ise içimiz
Neye yarar dünya kadınlar günü
Yıl boyunca çalışırlar durmadan
Hiç kimseden yardım bile sormadan
Kodamanlar buna kafa yormadan
Neye yarar dünya kadınlar günü
Mikdatî der anam benim meleğim
O canımdır hem kolum hem bileğim
Ömür boyu mutlu etmek dileğim
Neye yarar dünya kadınlar günü

Hoşça kalın...

Aklın Ekmeği Kitaptır Kafadar; Okuyor musun?

Zafer GENÇAYDIN

"Bir yıllık yatırım yapmak istersen
ekin ek,
yüz yıllık yatırım yapmak istersen
ağaç dik,
bin yıllık yatırım yapmak istersen
insan yetiştir."

Yalnız çevresinde değil, tüm Türkiye'de okur-yazar oranı en yüksek ve halkı aydın ilçelerden biri olarak bilinen Ağın'ın bu özelliğinin nereden kaynaklandığını kaçımız merak ediyor ve biliyoruz acaba? Henüz okul bile yokken, evinde ücretsiz ders veren Molla Gakko'yu, bir kitap almak için İstanbul'a yaya gidip gelen Tahtasız Hoca'yı, padişah iradesiyle kendisine verilen makam yerine "memleketine "Ağın'a Medrese açılmasını isteyen aydınlanma öncüsü Müderris Hüseyin Hüsnü Efendi'yi," "topraktan öğrenip kitapsız bilen" Osman Ağa'yı sorsanız kaç Ağınlı bilir dersiniz?

1925-1928 yılları arasındaki üstün hizmetleri nedeniyle, Türkiye'de erdemlilik ödülü alan üç öğretmenden biri ve cümle yöntemiyle okuma yazma öğretimini başlatan ilk eğitimci olan Abdullah Lütfü Efendi (Tahtasız Hoca), hiç okul yüzü görmemiş olmasına karşın, kişisel çabalarıyla kendini yetiştirerek öğretmenlik sınavını kazanma başarısını göstermiş biridir. Şimdiki Ağın İlkokulu'na adı verilen ve birkaç hanelik bir köyde, yüz elli yıl öncesinin olanaklarıyla kendi kendine Fransızca öğrenen ve bir kitap uğruna İstanbul'a yürüyerek gidip gelen bu efsane insanın akıllara durgunluk veren okuma merakını nasıl yorumlamak gerekir acaba? Okumaya adanmış bundan daha güzel bir hayat örneği olabilir mi?

Yolsuzluklara tepki olarak Padişaha çektiği telgrafla Saltanata kafa tuttuğu için idamla yargılanıp, yaşlılığı nedeniyle affedilen, hak aşığı bu yiğit adam; 5 Mecidiye alacağı için 15 mecidiye harcamasının anlamını soranlara: "kâr değil, hak peşindeyim, kafadar!" yanıtıyla da bir erdem ve adalet simgesi olduğunu kanıtlar.

Cumhuriyetten on yıl önce yetiştirdiği kızı Saniye Hanımın öğretmen olmasını sağlayan (1910) ve her rastladığına: *"Aklın ekmeği kitaptır, kafadar; okuyor musun?"* diye soran o büyük insan, aynı zamanda yılmaz bir aydınlanma savaşçısıdır.

Keban'da öğretmen iken, "Harf Devrimi"den on yıl önce öğrencilerine eski Türkçenin yanında Latin harflerini de öğretir ve *"Bunu öğrenin, o kaldırılacak!"** diyerek (1914) ileri görüşlülüğünü kanıtlayan bir aydınlanmacıdır.

Yaklaşık üç yüz yıllık geçmişe sahip (1680-1690) Ağın'ın eğitim tarihi, rahmetli Öğretmen Cevat Onay'ın dedesi Mehmet efendinin (Molla Gakko) evinde açtığı özel mahalle mektebiyle başlar (1866). Medreseden (1880) liseye uzanan köklü bir eğitim geleneğin ışığında birçok aydın insan yetiştirmiş olan Ağın'ı en öz biçimde yine Tahtasız Hoca'sı tanımlar: Bir toplantıda herkes, yörelerinde yetişenleri sayıp dökerken; "Efendi, sizde ne yetişir ?" diye sorulduğunda: "Adam yetişir Kafadar, adam!"

Müderris Efendi, Molla Gakko, Bevap Hoca, Osman Ağa, İbik Dayı, Numan Amca ve adı anılabilecek daha nicelerinin bugün bile değerini yitirmemiş, ince ve keskin bir zekânın ve yüksek medeni cesaretin anlatımı olan özgür ve özgün dü-

bizim hasretlerimiz, gurbette çektiklerimiz. Kısacası türkülerimiz bizi bize anlatan, yüreğimizin tellerini titreten, kendi öz nağmelerimizdir"şeklinde konuştu. Geceye büyük emekleri geçen yönetim kurulu Başkan yardımcı Gürhan Yılmaz'a, muhasip Tahsin Aktaş'a, yönetim kurulu üyesi Ender Yandımata'ya, Savaş Yalçın'a, Pınar Biçici'ye ve İbrahim Karnak'a da teşekkür ederek, ileride daha güzel projeleri hayata geçireceklerini belirtti.

Tanju Demirkol nezaretindeki konser de, toplam 27 eser icra edildi.

10'unun Ağın'lı şairlerin bestelerinden oluşan eserleri devlet sanatçıları, Türk Sanat müziği eşliğinde dinleyicilere icra ettiler. Konser aralarında Ağından şiirleri Günerkan Aydoğmuş icra etti. Şiir okunurken salondan büyük alkış aldı.

600 davetiyenin tümünün satıldığı kongre salonun balkon ve alt katlarınında dolu olması konseri renklendirdi.konser sonrası plaketlerin dağıtıldığı gecede, Ağın Kaymakamı Nedim AKMEŞE, hemşerimiz koro şefi Tanju Demirkol'a plaket öncesi yaptığı konuşma da, "Ağında görev yapmasının onur verici olduğunu, Tanju Demirkol gibi bestekarlara ödül verirken Ağının ne denli önemli bir ilçe olduğunu vurgulayarak, Tanju Demirkol'dan konserin aynısının Ağın'da da tekrarlanmasının sözünü alarak, **"Malatya Ağın Derneği Başkanını ve yönetimini tebrik ediyorum."** Dedi.

Gecenin sunuculuğunu üstlenen Gazeteci Yazar ve Şair Günerkan AYDOĞMUŞ'a plaketini Ağın Belediye Başkanımız Mustafa Yentur takdim etti. Yentur plaket öncesi Ağın'lılara 3 yeni müjde vererek, **"köprü temeli, kanalizasyon ve yol yapımıyla ilgili, projeler hayata geçmiştir."** Dedi.

Yine gecede resim sergiside icra edildi.Malatyalı ressam Ömer Ali'nin sergisinden dolayı Malatya Ağın Derneği Başkanı Yusuf Sümer Yalçın çiçek takdim etti.Ressam Ömer Ali gecede"Bu güzel gecede Ağın'lılara hizmet etmek benim için büyük bir onurdu. Geceyi düzenleyen Başkana, yönetimine ve ilgi gösteren siz Ağınlılara teşekkür ederim" ifadesini kulandı.

Özlem

(27.06.1963 anısına)

Toprak kaç kez döllendi?
Ağaç kaç bahar çevirdi
çiçeği öze,
Ateş,kaç kış odunları
döndürdü köze!
Ocağın başına konsam diyorum.

Akıyor ellerimden güzelim yıllar,
pas tuttu belini sarmayan kollar,
bitiyor önümde kıvrılan yollar,
O sıcak suyunda yunsam diyorum

Arı balına
Sevgi diline,
Güneş gülüne,
yokuş koymazken
Pekmezine bir kez bansam diyorum.

Hadi, kap gel kendini ...

Osman Edip ŞENER

Malatya'da Ağın Rüzgarı Esti

Sait YALÇIN

Malatya Ağın Derneği, Ağın'dan Ezgiler Konserini Malatya Kongre salonunda düzenledi. Konsere Malatya Belediye Başkan Yardımcı Selin Pilten, Arguvan Kaymakamı Mehmet Maraşalı, Ağın Kaymakamı Nedim Akmeşe, Arapgir Belediye Başkanı Haluk Cömertoğlu, Ağın Belediye Başkanı Mustafa Yentur ve çok sayıda Ağınlı ve Malatya'lı vatandaşlar katıldı.

Konserin sunuculuğunu hemşerimiz şair, gazeteci yazar Günerkan Aydoğmuş'un yaptığı konserde, Hemşerimiz Kültür Bakan'lığına bağlı Diyarbakır Devlet Sanatçısı Bestekar Tanju Demirkol ve korosu katıldı.

Konser öncesi bir konuşma yapan Malatya Ağın Derneği Başkanı Yusuf Sümer Yalçın, " Kültürümüzün yozlaştığı bir dünyada yaşıyoruz. Bu yozlaşan kültürümüzü ayakta tutma, yaşamak, yaşatmak ve gelecek nesillere aktarmak adına bu tür organizasyonlara çok önem veriyoruz" dedi.

Yalçın, Türk kültürünün bir parçası olan türkülerle vatandaşları bir araya getirmek için bu tür geceler düzenlediklerini dile getirdi. Türkülerin insan hayatında önemli bir yeri olduğuna işaret eden Yalçın, şöyle konuştu: "Türkü deyip geçmeyin. Türkülerimiz bizim acılarımız, sevinçlerimiz. Türkülerimiz bizim sevdalarımız, aşklarımız. Türkülerimiz şünceleri, geleceğimize tutulan ışık gibi bize yol göstererek yeni düşünce ufukları açacak niteliktedir. Hepimiz, ruhumuzun iyi olan yarısını o unutulmuş kahramanlara borçluyuz sanırım. Bizi Ağın'a büyüleyen sanırım ne **"Ak gerdan üstünde zümrüt"**** gibi duran doğal güzelliği ne de geçim çilemizi belediğimiz toprağının bereketidir; bizi büyüleyen, halk bilgelerimizin yarattıkları kültür ikliminde yetişmiş insan bereketidir. Ancak toplumlar için belki de en büyük yıkım ortak kültürel değerlerinin unutulması anlamına gelen belleksizliktir. Geçmişle gelecek arasındaki kültür köprüsünü kuramayan kuşaklar, iki yakada ayrı düşmüş yalnız insan gibidirler. Belleğini yitiren toplumlar da belleğini yitiren insan gibi bunarlar. Ağın'ın gelecek kuşaklara aktarılması gereken, kendine özgü, ince zekâ ürünü anlatım zenginliklerine sahip deyimleri, nükteleri ve kültür değerleri vardır. Örneğin, Osman Ağa ve İbik dayı gibi "İyi mizahçıların elinde güldürme eylemi, ahlâki bir amaç edinir; espriler insanların kişilik özelliklerini ve alışkanlıklarını değiştirmek için ikna aracı olurlar Haksızlığın ya da hayal kırıklığının olduğu yerde espri kılığına bürünmüş eleştiri nefes alır. Samuel Johnson'un dediği gibi mizah 'kötülüğü ve aptallığı engellemenin' etkili bir yoludur." Nüktedan oldukları kadar ilerici birer aydın olan her ikisinin de kör inançla ilgili nüktelerinin bazılarınca din eleştirisi olarak değerlendirilmesi kökünden yanlıştır ve esprisinin özünü anlamamak demektir. Onlar inançlara değil taassuba karşıdırlar.

Hoca Nasrettin ile Yunus ruhunu birleştiren Ağın, bizim ve önceki kuşaklar için olduğu gibi, gelecek kuşaklar için de, düşüncelerimizin beslendiği kültür ve ışık kaynağı olmalıdır. Ne yazık ki o kaynağın damarları kurumaya yüz tutmuş gibi gözüküyor.

Bundan birkaç yıl önce Kaymakamlığın yapmış olduğu bir ankette; tarımsal sorunlardan belediye hizmetlerine, sağlıktan ulaşıma dek, öncelik derecesine göre gereksinimlerini sıralarken; o yıl hiçbir öğrencinin üniversite sınavını kazanamamış olmasına karşın, köklü bir okuma kültürü geleneğinden gelen hiçbir Ağınlının eğitim sorununa değinmemesi çok şaşırtıcıdır. "Gâvur olsun diye mi oğlunu okumaya gönderiyorsun?" diye serzenişte bulunan birine: "Okumuşun gâvuru, cahilin evliyasından iyidir!" yanıtını veren Bevap Hoca gibilerinin yetiştiği, okumayana kız vermeyen, okumanın zenginlik, erdem sayıldığı ve kültürlü oluşuyla kıvanç duyduğumuz Ağın'ın geldiği nokta kaygı verici değil mi?

'Aydınlık bir gelecek için en kârlı ve kutsal yatırım nitelikli insan yetiştirmektir" düşüncesinden hareketle, yöremizin başarılı ama yoksul üniversite öğrencilerine **ÖĞRENİM BOYU DESTEK BURS** vermek amacıyla Ankara Ağın Derneği adına Ağın Ziraat Bankası'nda özel bir hesap numarası açtırmış bulunuyoruz.

Daha hesabın açıldığı ilk gün büyük bir ilgi ve heyecanla, geleceğimizin güvencesi olan gençlerimizin yetişmesine güçleri oranında katkıda bulunan ve bulunacak olan değerli hemşerilerimizin bu soylu davranışlarından dolayı teşekkür ediyor ve ilginin artarak süreceğini umuyoruz.

---

* Morhamamlı Ahmet Bektaş'tan naklen, İ. Beydemir, Yöresiyle Ağın, S. 249.

** Niyazi Yıldırım Gençomanoğlu'nun şiirinden

Öğrenim Kredisi İçin Bağış Yapılacak Hesap Numaraları
ELAZIĞ Ziraat Bankası Ağın Şubesi Hesap No: 39775164-5004
ANKARA Ziraat Bankası Yukarıayrancı Şubesi Hesap No: 39775164-5005

Şu Yemen Elleri Ne de Yamandır...

M. Cavit ALPASLAN

O, evinin önündeki sekide otururken Yemen Türküsünü mırıldanırdı.

Dile kolay tam beş yıl kalmıştı o,uğursuz yerlerde. Henüz yirmi yaşlarındaydı.

Yaşlı ana ve baba, davullarla asker toplanırken göz yaşlarına boğuluyorlardı. Sade onlar mı? Kasabanın tüm insanları ağlaşıyordu.

Biliyorlardı gidenlerin bir daha gelmeyeceklerini.

Seferberlik, seferberlik!..

Osmanlının toprakları, parça parça koparılıp veriliyor. Yetmiyor, yuvadan uçamadan yavrularımız da götürülüyor.

Al yazmalı gelinler. Boynu bükük bebeler. Yaşlı ana babalar.

Ekilemeyen tarlalar, bakılamayan bağlar. Yalınayak yetim çocuklar. Bunlar ne yer ne içerler....

Genç dul kadınlar, bu bebeleri nasıl büyütecek! Bağlar nasıl bellenecek, tarlalar nasıl sürülecek. Osmanlı bunları niye düşünmez? Koca davulun gümbür gümbür vurulmasıyla toplananların sayısı yüzü bulmuştu.

Kasabanın tüm gençleri sırt çantalarıyla yürürken beyaz örtülü kadınlar ağıtlarla ağlaşıyorlar. Erkekler dua ediyor gözyaşlarını içlerine döküyorlar. Minareden gelen sela sesi ölüm marşı sanki.

Ayağında çarık bacağında anasının dokuduğu bezden ceviz kabuğuyla boyanmış şalvar ve sırtında gene anasının dokuduğu alaca işlik var. Örgü kesesindeki üç mecidiye para...

Böyle çıkmıştı 1906 yılının sonbaharında Ağından.

Madenci yolundan Keban'a bir günde gidebilmişlerdi Sevkiyata her köyden katılanlar oluyordu. Elaziz'e üç günde gelebildiler.

Kocaman kerpiç binanın önünde toplandılar. Ellişer kişilik gruplara ayırdılar. Başlarında subay ve çavuşlar vardı.

Asker elbiseleri ve postal dağıtıldı. Yatacak yerleri gösterildi. Otlarla doldurulmuş şiltelerin yanında beylik battaniye verdiler. Birkaç gün kaldılar Elaziz'de. Gidecek yerleri belli olmuştu.

1884 doğumlu Ali oğlu Emine'den doğma Ağın'lı Osman YEMEN Eyaletinde .... alay... taburuna gidecek.

Kışlanın önünde sıra söğütler!
Yüzbaşı binbaşı asker öğütler,
Yemen'e giden baba yiğitler...
A no Yemendir, gülü çimendir,
Giden gelmiyor acep nedendir?...

"Yemene gideni gelir mi sandın"!...

Türkü böyle bitiyordu. Şu anda o da mırıldanıyordu türküyü.

İşte buradayım 84 yaşındayım diyordu Osman Ağa.

Yemen'e gittik. O, ne Yemendi Allah'ım! Açlık, susuzluk ,hele ki sıcaklık... Uçsuz bucaksız kum tepeleri. Kızgın bakır gibi tepemizdeki güneş ve kavrulan kum...

Günlerce, aylarca derelerinden şakır şakır sular akan, yamaçlarında mor sümbüllü bağlar olan o,güzel yerlerden, Anadolu'dan, geldik buralara. Ah benim memleketim!.. Burcu burcu kokan memleketim zirveleri bulutları delen karlı dağlar vardı benim memleketimde. Ormanlar içinde serin dereler vardı benim memleketimde. Osman Tepesi, Heka-

almaya devam edebilirsiniz, ama büyük bir yarar da beklemeyin.

ORTHOREXİA - SAĞLIKLI YEMEK YEME TAKINTISI

1. Sağlıklı yemek yeme takıntısı, yani ortoreksi zararlıdır.

2. Yediklerinin sağlıklı olduğuna hastalık derecesinde kafayı takanlar, her lokmada kalori sayanlar, bir gün önce aşırı yediği için takip eden günlerde kendine diyet eziyeti yapanlar, kendilerine pek bir yarar sağlamayacağı gibi, ruh kanseri adayı olurlar.

3. Tereyağlı döner yediği için kendini suçlu hissedip yanında diyet kola içenlere gülmeyiniz, kızmayınız sadece üzülünüz. Onların ruhsal desteğe ihtiyaçları vardır.

MEDİKAL SPA VE PARAMEDİKAL BOMBARDIMAN

1. Reklamı ve tanıtımı yapılan her türlü paramedikal uygulama, pazarlayanlara yararlıdır. Size yararlı olup olmadığını kendiniz hesaplayın. Kırmızı ışık vererek yağları hareket ettiren, uzaktan bilmemne tutarak belinizi incelten ithal malı cihazların leasinglerini kim ödeyecek?

Tabii ki sizler.

Bu konuda sıkça sorulan sorular:

Soru: Para-medikal nedir?

Cevap: "Ben yaptım oldu" türü tüm uygulamalardır.

Soru: Kırmızı ışık vererek yağları hareket ettiren cihaza 14 seans girdim, ilk başta iyi geliyor gibiydi, ama sonuçta hiç faydası olmadı. Binlerce lira para kaptırdım, çok pişman oldum. Ama dergide okudum, şimdi yeşil ışık verenleri çıkmış, iyi olduğunu söylüyorlar, ne dersiniz ?

Cevap: Sakın acele etmeyin, iki ay sonra mor ışık verenleri gelecek.

TIBBİ PERİODİK KONTROLLAR

1. Kesinlikle yararlıdır.

2. Ama takıntı haline getirmek kesinlikle zararlıdır.

3. Her erkek yılda bir prostat kanseri taraması için PSA kan testi ve büyük tuvaletinde gizli kan testi yaptırmalıdır.

4. Her kadın yılda bir vaginal smear aldırmalı ve meme ultrasonu yaptırmalıdır. 50 yaşından sonra her iki yılda bir mammografi ve kemik erimesi taramasına girmelidir.

5. HDL, yani iyi kolesterolünü 65'ten yüksek tutabilenler, kalpten ve tansiyondan pek ölmezler. Ama her altı ayda bir kolesterol baktırmak için laboratuara koşanların trafik kazası geçirme riskleri daha yüksektir. Yani uyanık olun, ama takıntı haline getirmeyin.

SAĞLIKLI YAŞAMANIN ÖN KOŞULU NEDİR?

1. Sağlıklı yaşamanın ön koşulu annenizi ve babanızı iyi seçmektir.

Bu konuda sıkça sorulan sorular:

Soru: Siz bizimle dalga mı geçiyorsunuz, annemizi babamızı nasıl seçelim yahu ?

Cevap: İyi ya, ben de onu anlatmaya çalışıyorum zaten. Genetik mirasınızı seçemezsiniz. Onun için ikide bir " takıntı yapmayın " deyip duruyorum ya. Genetik mirasınız yaşamınızın % 60'ını düzenler. Sizin ayar çekebileceğiniz pay sadece yaşamınızın % 40'ıdır. Ama şu şartla; 30 yaşınıza hangi potansiyelle girdiyseniz, onun % 40'ını ayarlayabilirsiniz. 40 yaşına kadar günde bir paket sigara içtiyseniz, her gün rakının dibine vurduysanız, ondan sonra tövbe etseniz de yararı yok. Keyfinize bakın derim ben. Kanser teşhisi konduğu gün sigarayı bırakanlara gülmeyiniz, siz de öyle yapardınız.

Sağlıklı yaşamanın ikinci koşulu kemer takmaktır. 100 metre ilerideki bakkala dahi giderken kemer takmaktır. Arkada otururken bile kemer takmaktır.

Sağlıklı yaşamanın üçüncü koşulu, sürat yapmamaktır. Tanrı sizi korur. Sürat yapanları ve kemer takmayanları korumaz. Trafik ölümleri önlenebilir ölümlerdir.

Yukarıda yazdıklarımla dalga geçmek, aleyhimde atıp tutmak, küçümsemek, çürütmeye çalışmak serbest olup, her bireyin dediklerimi dikkate almayarak geberip gitme özgürlüğü vardır.

Doğru Söze Ne Denir?

Prof. Dr. Esat ORHON

Doktor dediğin böyle açık sözlü olur...
Prof.Dr.Esat ORHON' dan
Hangisi yararlı, Hangisi zararlı ?
100.000 kere söylediklerimi yine tekrarlıyorum, bıktıysanız bu satırdan sonrasını okumayınız.

SPOR SAĞLIĞA ZARARLIDIR.

1. Sizi kan ter içinde ve nefes nefese bırakan her türlü spor sağlığınıza zararlıdır.
2. Eklem, kas, kalp ve akciğerinizi zorlayan her türlü spor bu önermenin içindedir.
3. Travmatik sporları saymıyorum bile...

TEMPOLU YÜRÜYÜŞ SAĞLIĞA YARARLIDIR

Haftada 3 kez en az 45 dakika yapılan tempolu yürüyüş sağlığınıza yararlıdır.

Bu konuda sıkça sorulan sorular.

Soru: Tempolu yürüyüş nedir ?

Cevap: Yanınızdakiyle sohbet edebileceğiniz maksimum hızdaki yürüyüştür. Tıknefes olacak kadar hızlı yürüyüş değildir, tıngır mıngır vitrin gezer gibi yürüyüş de değildir.

Soru: Ben bütün gün zaten koşturuyorum, bu yetmez mi ?

Cevap: Ne alakası var? Tempolu yürüyüş demek, lastik ayakkabılarınızı ve eşofmanınızı giyip, sadece yürüyüş için ayrılmış zaman diliminde yapılan yürüyüş demektir. Sadece yürüyüşe ayrılan zaman, aynı zamanda kafanızı boşaltacak ve stresinizi giderecektir. En önemli yararlarından birisi, yani "kendinize karşı görevinizi yapmış olmanın" huzuru da buna eklenecektir.

SİGARA

1. Sigara sağlığa zararlıdır.
2. Ancak, eğer dozunda içmesini biliyorsanız yarar sağlayabilir. Sigara içenlerin kalbini besleyen koroner damarlar daralmaya başlayacağından, erken yaşlarda kollateral by-pass damarları oluşur.

Böylece kalp krizinden geberip gitme özgürlüğünüzü yine kullanmış olursunuz ancak bir farkla; Hayatında hiç sigara içmemiş birisi ilk kalp krizinden ölürken, dozunda sigara içmiş olanları kollateral damarlar hiç değilse ilk kalp krizinde ölüm riskinden kurtarabilir. Kurtarır demiyorum, kurtarabilir. Örnek mi? "Halı sahada maç yapan 25 yaşındaki genç, kalp krizi geçirerek öldü". İşte bu cümle, hiç sigara içmemiş birisinin gazete üçüncü sayfasına geçecek ölüm haberidir.

3. Burada yazdıklarıma burun kıvıranlar, Sigara başlığı altındaki birinci maddeyi tekrar okuyacaklardır.

ALKOL VE KIRMIZI SEBZELER, MEYVELER

1. Alkolün küpüne düşmezseniz, dozunda bırakırsanız yararlı olabilir.

Burada sadece kırmızı şarabı kastettiğimi iyi anlayın. Rakının sağlığa yararı henüz tespit edilmemiştir. Sanıldığının aksine, antidepresan dahi değildir.

2. Yararlı olan tek alkol, günde tek bir kadeh kırmızı şarap olup, anti-oksidan ve kan sulandırıcıdır.
3. "Kırmızı" sağlığa yararlıdır.
4. Siyah üzüm, kara lahana, havuç, turp gibi kırmızı ve koyu renkli meyve ve sebzeler sağlığa yararlıdır. En yararlısı, kara lahanadır.

VİTAMİNLER VE ASPİRİN

1. A, B, C, D, E ve K vitaminleri alanlarla almayanlar arasında sadece takıntı farkı vardır. Önerenlerin ve reklamını yapanların firma bağlantılarını araştırınız. Alıp da kendinizi iyi hissediyorsanız en azından şunu bilin, zararlı bir şey yapmıyorsunuz,

mat, Hoşirikler, Çarıkkollar. Anam babam yetim kalan çocuklar.... Dul kalan allı gelinlerimiz!..

Ne arıyoruz bu Allah'ın belası memlekette?

Dile kolay tam beş yıl kaldım bu Allah'ın belası Yemen'de.

Toprağı toprak değil, insanları insan değil. Neyi bekledik, kimi bekledik bu diyarlarda?

Beklediğimiz bu insanlar, bizleri hep arkadan vurdular, kaç arkadaşımız öldürüldü karınları deşilerek. Açlıktan ve hastalıktan, bitten ölenlerimiz... Yüzlerce kişi gitmiştik oraya, dönenlerimiz bir elin parmakları kadardı.

Hiç savaş yapmadık. Beklerken.; açlıktan, sıcaktan hastalıktan ve bitten öldüler o, ana kuzuları.

Durdu. Gözyaşları ak sakalını ıslatarak yanaklarına doğru akıyordu. Dalmıştı gözleri bir noktaya kilitlenmişti. Ve ak sakalının tellerinden beyaz boncuk olup akan göz yaşlarının farkında bile değildi Osman Ağa...

Yemenden dönüşünde; üç ayda gelebilmişti Ağın'a, üzerindeki elbise lime lime olmuştu. Postalları yoktu, çaput bağlamıştı kanayan ayaklarına. işte AĞIN! koca dut ağaçları, Gümüş dereler, çağıl çağıl sular... Hekemat ve Osman Tepesi, Yazılar, Üçdutlar, Çarıkkollar, Karaağaçlar... Cennet vatan, bağlar bahçeler, serin dereler...

Yetim yavrular, kuzularını kaybetmiş analar babalar... gene savaş hep savaş... Biri bitmeden başka yerde başlayan savaş taşına toprağına, bağına bahçesine kurban olduğum memleketim! Ne kadar kalacağım anamla babamla ve kardeşlerimle komşularımla, savaş artığı.arkadaşlarımla, doyasıya yaşayabilecek miyim.? Beş yıl önce davullarla toplanan arkadaşlarımızdan kimler kalmış?...

"Dön gel ağam dön gel dayanamirem
Uyku gaflet basmış uyanamirem
Ağamın öldüğüne inanamirem.."

Dönmeyenlere ağlayın! Analar babalar, yetim yavrular ve gelinler...

Evlendi, yeni bir hayatı oldu Osman'ın.

Osman Nerkiz (Nergiz)

Yaşlı ana babanın tek dayanağıydı. Çalışmaya koyuldu, koyunları keçileri bir çift öküzleri vardı. Dedesinden kalma Çarıkkolda'ki tarlaları ve bağları bakım istiyordu.

Biri yedi diğeri 9 yaşında olan kardeşleri kendisine yardım edecek durumda değildi.

Yeni gelinle bütün bu işlerin altından kalkmaya çalışacaklar. Yapacak ve de başaracaklardı. Yeter ki evinde işlerinin başında olsunlar.

Çift sürüyor, ekin ekiyor, biçiyor biçilen ekinler harmana taşınıyor.

Kardeşleri sahra taşımada döven sürmede yardımcı oluyor.

Ana, baba ve kardeşler hep birlikte aile çarkını döndürebiliyorlar.

Çarıkkoldaki bağı budayıp belliyorlar. Kendi çeşmelerinden akan suyla bostan yapıyorlar.

Zor da olsa hoş bir çalışma. Kendi işimiz kendi aşımız!

Bu mutluluk uzun sürmedi. Bir yıl içinde hem ana, hem baba öldü ve ailenin aynı yıl bir oğlan çocukları oldu.

Yeni savaşlar başlamıştı. Balkan savaşı ve de Trablusgarp savaşı. Yeni bıyığı terlemiş gençler bu kez oralara gönderildi. Osman'ı istememişlerdi henüz. Bir yıl evinde işinde rahat çalıştı. YIL 1914 SEFERBERLİK!

Her mahalledeki gür sesli erkekler dama çıkmış elleri kulaklarında bağlıyorlardı.

EY AHALİ SEFERBERLİK BAŞLADI HAZIR OLUN!

Minarede sela veriliyor!

Bütün kadınlar elleri böğründe sokaklara dökülüp ağlaşıyorlar.

Öbek öbek insanlar dövünüyor. Genç kadınlar bebeleri kucaklarında ağıtlar yakıyorlar.

Şehit oğulları, daha okul çağındaydılar.

Bütün erkeklerimiz şehit olmadı mı?

Kim gidecek askere! Kim kaldı. Çocuk yapacak baba mı kaldı?

Davul ve selâ sesleriyle halk sokaklarda toplandı. Savaş kalıntısı silah tutabilecek erkekler toplandı.

Yıl 1914 Bu savaş 1. dünya savaşıydı.

Ruslarla savaşacağız 1877 Ruslara terk ettiğimiz topraklarımızı geri alacakmışız.

Ve işte Osman tekrar gidiyordu, arkada bir yaşında bir çocuk, duvağı solmamış bir gelin ve iki yetim kardeş bırakarak.

VE SARIKAMIŞ

Oltu'dan girdik Sarıkamış'a,
Akıl ermez orda yatan üleşe
Askeri kırdıran Enver Paşa
Kitlendi kapılar mekan ağladı.

Yüzbaşılar yüzbaşılar
Tabur taburu karşılar
Yağmur yağıp gün değişir
Yatan şehitler ışıldar...

Osman Ağa, değneğini duvara dayadı, önüne baktı bana bakarak yeniden anlatmaya başladı:

Askerlik yaşında çok az genç vardı. Ama kırk yaşına kadar olan tüm erkekler toplandı. Elaziz'den bizleri Erzurum'a götürdüler. Beni sıhhiye eri yaptılar.

Çok soğuk kış vardı. Erzurum'da kışlalarda kaldık . Savaş hazırlıkları yaptık. Sonra cepheye yolladılar bizleri.

Burası, Sarıkamış dediler. Kışlık giyeceğimiz yok, ayakkabılarımız eski. Ormanda karargâhlar kuruldu. Çadırlara yerleştik ne olduğumuzu bilmeden savaşa başladık. Soğuk, yokluk, açlık ve savaş!

Nasıl savaş yaptık ne içip yedik. Bunları anlatmak mümkün değil, bizim anlattıklarımızı sizin anlamanız da mümkün değil. Çarıklarımızı yedik . Katırların terslerindeki (dışkılarındaki) arpaları yıkayıp yedik. Bizim katırların arpaları da yoktu. O, arpa tanecikleri düşman katırlarınındı. Hiç unutmam bir katırımız kaybolmuştu. Ruslar onu kendi yük katırlarının arasına katmış erzak taşıyorlarmış katır yüküyle birlikte bizim tarafa geldi.

Sucuklar pastırmalar peksimetler... Katırın yüzünü gözünü yaladık ömrümüzde görmediğimiz yiyecekleri yedik, katır sayesinde. Düşmanın keçe elbiseleri, keçeli çizmeleri vardı. Ölen düşman askerlerinin elbise ve ayakkabılarını alan arkadaşlarımız ölmekten kurtulabiliyordu. On binlerce askerimiz soğuktan öldü.

Karlı dağlarda binlerce buzdan heykel olmuştu askerlerimiz!.. Yaşamak; ölümden zor.

Benim canımı al diye Allaha yalvarıyordum. Allah duamı kabul etti, vuruldum. Sıhiye askeri olduğumdan arkadaşlarım çadıra almışlar. Onun için şimdi yaşıyorum. Sol omzumdan giren kurşun sırtımdan çıkmış. İşte şurası dedi. Yaşlı gözleriyle köprücük kemiğini gösterdi Osman Ağa. Zaman nasıl geçiyordu? Onu da bilmiyorduk. Ruslar geri çekiliyor dediler. Bizler arkalarından gittik. Terk edilmiş yerlerde gördüğümüz vahşet nasıl anlatılır ki. Ruslarla işbirliği yapan Ermeniler halkımızı ca-

Kaliteli Su Nasıl Olmalı?

Su berrak olmalı, tortu içermemeli, kokusuz olmalı, bakteri içermemeli, zararlı kimyasal maddeleri insan sağlığını tehlikeye sokacak oranda içermemeli (flor, nitrat,arsenik, kurşun, tuz, vb.), su kaynağına karışabilecek zararlı ve toksik maddeleri içermemeli (evsel atık sularla karışan amonyak ve deterjan gibi kimyasal maddeler, endüstriyel atıklar, tarım alanlarından gelen böcek ilaçları, gübreler, radyoaktif atıklar) Suyun fiziksel, kimyasal ve bakteriyolojik analizlerinin yapılarak kalitesinin belirlenmesi ve standartlara uygun olup olmadığına bakılması gerekir. İçme suyu standartları olarak EPA (U.S Environmental Protection Agency), WHO (Dünya Sağlık Örgütü), Avrupa Standartları ve TS 266 (İçme ve Kullanma Suyu Standartları) kullanılmaktadır.

Günde ortalama 5 bardak su içenlerin kalp krizi geçirme riskinin azaldığını, günde 6-7 bardak su içenlerin depresyon etkilerinden daha kolay kurtulduğunu, kanser riskini azaltmak için günde en az 4-5 bardak su içilmesi gerektiğini, günde 10 bardak suyun yüksek tansiyon hastaları için faydalı olduğunu biliyor muydunuz?

Annemiz Fatma Baltacı'nın vefatı nedeniyle cenazesine katılan, acılı günümüzde bizleri yalnız bırakmayan tüm hemşehrilerimize teşekkürlerimizi sunarız.

Mehmet BALTACI ve Kardeşleri

Sensiz Sana Geliyorum...

Kübra GÜLİTER

Geliyorum, büyük adımlarla adımlıyorum taş kaldırımları. Sessiz sedasız soluklanıyorum sen duyma diye. Titretiyorum yorgun bedenleri. Seni ve sensiz herkesi arka sokaklarda bırakıp geliyorum.

Uzun bir yolculuk sonrası bir köşede soluklanıyorum. Yüzler geçiyor yanımdan. Ruhlarını vitrinlerde bırakmış bedenler geçiyor kaldırımlardan. Sahte bakışlarda kızgınlıklar, intikamlar görüyorum.

Ağır ağır düşüyor damlalar tıpkı ben gibi. Yağmur gözlü yârim, sonbahar hüznü kokuyor sokaklar. Hüzün kokan ahşap eşyalar, bir kâğıt ve bir kalem, sana eski bir mendil arasında bunları gönderiyorum. Zaman akıyor musluklardan, takvimlerde hep o gün, akrep isyanlarda, yelkovan bir huysuz...

Köşe başlarında esmer, dilenci bir çocuk. Ellerinde acılarla dolu bir mendil, yüreğinde kızgınlıklar... Haykırışlar göklerde; ama ne yazık ki kulaklar sağır. Ya sen olsaydın... Cevap Lügatte sana verebileceğim bir kelime dahi yok.

Yosunlu bir taş misali kalıplaşmış kalpler, körkütük âşık olmuş kör gözler ve sessizlik kaplamış hıçkırıklar. Sessizlik olmuş yeni masalların adı. Destanlar dahi vazgeçmiş kahramanlıklardan. Yüreğinden kahraman olan gelsin demiş şairler. Buralarda bana kapı yok anladığım. Düşüyorum yollara adım adım...

Meçhullükler dolu bir sandık buluyorum tozlu odada. Ne sırlar gömülü o karanlıklarda. Bir telden araba mı, kolu kırık bir bebek mi, yoksa genç kızın beyaz gelinliği mi süsledi yıllar yılı bu sandığı? Kararımı verdim sanırım. Bir sonbahar sabahı dönüyorum toprağa. Geçenlerde rastladım bizimkine. Hoş sohbetten sonra fısıldadı kulağıma geliş nedenini. Meğer birkaç yolcusu varmış. Acil mi diye sordum. Cevapsız kaldı yine sorularım. Hani o gün. O gün de cevapsız bırakmıştı.

Deniz gözlüm!

Nehirler akıtıyorum sen sevin diye. Surlar üflüyorum isyan dolu ruhlara. Ben mi? Bitap düşmüş bedenime, çizgili yüzüme bakma, titremiyor bak ellerim. Hadi sen de dön uzak memleketlerden. Sana geliyorum, o güne hasret, sensiz, sana geliyorum...

Sağlığımız İçin Temiz Su

Fikriye BALTACI

Yemek yemeden yaşamamız mümkün fakat susuz asla. Erişkin bir insanın günde 2,5 litre suya ihtiyacı vardır. Bu suyun 600 mililitresi besin yoluyla geri kalanı ise sıvı olarak alınır. Kimyasal formülü H_2O olan su insan hayatında önemli bir yere sahip olup, vücudumuzun üçte ikisini oluşturmaktadır. Sindirimi kolaylaştırır, boşaltım organının çalışmasına yardımcı olur, hücreleri besler, ihtiyaç maddelerini eriterek hücrelere geçebilecek hale getirir, deri ve solunum yoluyla buharlaşarak vücut ısısını dengeler, eklemleri kayganlaştırır. Suyun bu kadar önemli faydaları yanında iyi korunmadığı ve kullanılmadığı zaman zararları da vardır. Bir çok enfeksiyon hastalıkları suyla bulaşır (sıtma, kolera, dizanteri, hepatit, ishal gibi). Arsenik, kurşun, civa ve antimon insan sağlığını tehdit eden ağır metallerin en önemlileridir. Bu metaller böbreklerde birikim yaparak böbrek yetmezliğine sebep olurlar. Kalsiyum, magnezyum, potasyum ve flor suda bulunması gereken metallerdir. Flor diş sağlığı için önemli bir kimyasal fakat fazlası zararlıdır. Düşük konsantrasyondaki klor şebeke ve su borularındaki bakterilerin üremesini önlediği için yararlı sayılmaktadır.

Su kaynaklarımızı korumada üzerimize düşen görevleri yerine getirmemiz gerekmektedir. Sağlık otoritelerinin tavsiyesi dışındaki dezenfekte işlemlerinden kaçınmalıyız. Dezenfekte için yollara ve boş alanlara kireç tozu dökmemeliyiz. Evsel atıklarımızı iskan alanlarının yanına gelişigüzel almamalıyız. Bu atıkların sulara karışabileceğim unutmamalıyız.

TS 266 STANDARDI'NIN TAVSİYE ETTİĞİ BAZI DEĞERLER

Parametre	Birim	Değerler
Sıcaklık	0°C	En çok 25
pH		6,5-8,5
Renk	Pt-Co	En çok 20
Bulanıklık	NTU	En çok 25
Askıdaki katılar	mg/l	Bulunmamalı
Topl. çözünmüş Mad.	mg/l	En çok 1500
Klorür	mg/l	En çok 600
Amonyak	mg/l	En çok 0,5
Nitrat	mg/l	En çok 50
Nitrit	mg/l	En çok 0,1
Toplam sertlik	o Fr	En çok 50
Organik madde	mg O_2/1	En çok 5
Çözünmüş Demir	mg/l	En çok 0,2
Mangan	mg/l	En çok 0,05
Arsenik	mg/l	En çok 0,05
Alüminyum	mg/l	En çok 0,2
Kurşun	mg/l	En çok 0,05
Kadmiyum	mg/l	En çok 0,005
Krom	mg/l	En çok 0,05
Nikel	mg/l	En çok 0,05
Civa	mg/l	En çok 0,001
Florür	mg/l	En çok 1,5
Bor	mg/l	En çok 2
Kalsiyum	mg/l	En çok 200
Magnezyum	mg/l	En çok 50
T-Coli		0

milere doldurup diri diri yakmışlar. Hamile kadınların karnını yarıp bebeklerini çıkarmışlar. Neler neler hangi birini anlatayım ki. Zaten bunlar sözle anlatılamaz... Rusların arkalarından gidiyorduk. Kars'a, Batum'a Gümrü, Tiflis ve Ahılkelek'e gittik.

Ben anlayamadım bu savaşta kim kimi yendi. Savaş bitti dediler bizleri yolladılar. 1918 savaş bitmiş. Bu savaştan mahalleye yalınayak çullara bürünmüş üstümüzle evlerimize döndük. Kaç kişi döndük: bizim mahalleden dört kişiyi hatırlıyorum. Çorlu Memet Yazgan, Kasım Aktaş, Kahveci RecepYandımata Ve Hurşit Serttaş. Kafkas cephesine gidenlerden bir tek ben geldim. Onbaşı Memet, "Aktaş" ve Ekirekli Mustafa Usta "Yapıcı" da kafkas cepesindeydiler. Onlar Ruslara esir düşmüşler 17 sene sonra dönebildiler.

Döndük !...

Al duvaklı bıraktığım gelin ölmüş, Beş yaşında öksüz çocuk on, on iki yaşlarındaki amcalarıyla ortada kalmışlar.

Onlara hem analık hem babalık ettim.

Kurtuluş savaşı başladı. Yaşım geçtiği için askere çağırmadılar.

Kurtuluş savaşını nasıl yaptılar!

Kimdi bu Mustafa Kemal, Peygamber mi, Resul mu?

Hastalıklar ölümler yoksulluklar... Bunun üstesinden nasıl geldi

Hani Karacaoğlan diyor ya:

"Bu dünyada üç nesneden korkarım
Bir ayrılık, bir yoksulluk, bir ölüm."

Bunca ayrılık bunca yoksulluk bunca ölümden sonra nasıl, nasıl başardı o, insanlar?...

Kurtuluş savaşı kazanıldı, cumhuriyet kuruldu. Yıllardır barış içinde yaşıyoruz. Nüfusumuz çoğaldı. Çocuklar zuvaklarda cıvıl cıvıl oynaşıyor.

Bana gelince devlet'gazilere madalya verdi, onları maaşa bağladı.

Ben gazi de sayılmadım. Maaşa da bağlanmadım..

Sorduk soruşturduk meğer kurtuluş savaşına katılmamışım (!.?)

14 yıl baba ocağından, sıla ortamından yar kucağından ayrı kaldım! Huduttan hududa koşturuldum. Trablusgarp, Balkanlar, Yemen, ve Kafkaslar....

İki kızım Köy Enstitüsün de okudu. Son yaşlarımızda beni de analarını da muhannete muhtaç etmiyorlar.

YAZARIN NOTU: Kısa bir öykü, Osman Ağa'nın kişisel öyküsü değil. Babalarımız dedelerimizin öyküsü. Çilekkeş dul analarımızın, nenelerimizin öyküsü. Kuşaklar öncesi ailelerimizin öyküsü.

Geçmişimizin derinliklerine indiğimizde ayni yaşantının evlatları olduğumuzu görürüz.

Kaç kez kuşlara yem attınız?
Bir çiçeği dalındayken kokladınız mı?
Bu yıl kaç kez gökkuşağı gördünüz?
Ya da hediye alan bir çocuğun gözlerindeki ışığı?
Kaç kez mektup aldınız bu yıl?
Eski bir dostunuzu aradınız mı hiç?
Kimseyle barıştınız mı bu yıl?
Aslında mutlu olduğunuzu kaç kez fark ettiniz bu yıl?
İyi bir yılın,bunlar gibi birçok 'küçük şeye' Bağlı olduğunu hiç düşündünüz mü bu yıl?
Yayılın çimenlerin üzerine ... acele edin... Er veya geç... çimenler yayılacak üzerinize

Can Dündar

Hocam Macit Aray İçin

Mehmet ERGÖNÜL

İzmir'e yolum düştüğü zaman Hocam, Macit Aray'ı ziyaret etmek görevini hatırlamışımdır. Çok az tanıdığım bu güzel şehirde O'nu aramak, bulamasam bile, büyük bir heyecan, büyük bir zevk olurdu benim için.

20 Ağustos 1984 günü O'nu mutlaka bulmaya kararlıydım. Değişen Öğretmenler Kulübü'nün yerini sorarak buldum. Sonradan, arkadaşı olduğunu öğrendiğim Kâmil Bey adında emekli bir öğretmenle görüştüm. Talebesi olduğumu söyleyince "Keşke daha önce gelebilseydiniz" dedi. Acı haberi öğrendiğim an Konak başıma yıkıldı sanki. Gözyaşlarımla oradan ümitsiz ve kederli ayrıldım. Arayacak kimse kalmamıştı benim için güzel İzmir'de...

Macit Aray, yaz tatili için yalnız başına gittiği Erdek'te vefat etmişti.

Çok sevgili dostum Münir Gedikoğlu'nun bana görev olarak verdiği yetmiş soru cevapsız kalacaktı artık. Hocamın, yanında hüviyetinin olacağını pek sanmıyorum. Elbette bir garip şairin ölümü böylesine garip olur. Yıllarca hizmet ettiği İzmir Basını'ndan ne bir ses, ne bir haber. Dostu olduğunu sandığım Rüştü Şardağ bile suskun nedense?

Birdenbire, O'nun bizlere defalarca okuduğu, koca Yunus'un mısralarını hatırladım.

"Bir garip ölmüş diyeler,
Üç günden sonra duyalar,
Soğuk su ile yuyalar.
Şöyle garip bencileyin."

Bilmiyorum, soğuk su ilemi yundular? Ama şimdi güzel Erdek, sesi, fırçası, kalemi ve büyülü mısraları ile bir büyük şairi bağrında saklamaktan mesut olsa gerek.

Macit Aray'ı ellisini geçmiş her Arapgirli tanır. 1937 yılında sevgili beldemize bir üniversite heybetiyle kondurulan Ortaokul'un ilk hocalarından biri. Yani ilk renkli sayfası ömür kitabımın. Yeryüzüne inmiş ilk parlak yıldız ve ilk mızrabı düzensiz sazımın. Sanattan, sohbetten yoksun, kırık dökük satırlarımla O'nu anlatmaya çabalıyorum, ne yazık... Ölülerin arkasından yazı yazmak çok zor gelir bana. Kardeşim Nevzat Sezer için bile yazamamıştım. Halbuki en az on tane yazı ve şiir yazdım adına. Ama O'nun gazetesinde, O'nun erken ölümüne günlerce ağladığımı anlatmak imkânsızdı benim için. On bir yıl önce yazmaya çalıştığım mısralardan ancak İki dizesi kalmış aklımda:

Bu dünyada güven olmaz dostuna,
Elleriyle toprak atar üstüne.

O'nun cenazesinde bulunmuş ve ellerimle toprak atmıştım üstüne, gül atmaya kıyamazken.

Şimdi tüm Arapgirlilerin ilk hocası Macit Aray için ne yapabilirim ki? Her faninin kaderi bu, ecel yellerinde savrulup solmak. Unutulmaz insan, yiğit Varnacı'da şimdi orada ilk öğrencilerini düşünüyor olmalı... Arapgir Tarihi'ni yazan Mehmet Türkmen'de.

Sanırız mazimiz dile gelmişte,
Zaman bir ses olmuş ağlıyor işte.

Avuçlarımızdan su gibi akıp giden zamanı geri çevirmek elbette mümkün değil. Biz de bir ses olmuş ağlıyoruz işte hepsinin arkasından. Macit Aray, alevler içinde Aslı'sız Kerem gibi yaşadı ömür boyu. Kırkbin düğmesini çözüp çile cepkeninin ürpan kaldı, sessiz kaldı. Bir garip gibi öldü kendisine hayran binlerce yürek yanarken.

Bir anaç kartal gibi kanatlarının arasına alırdı bizleri. Ürkek, utangaç, soğuk ellerimizden tutup prometenin ölümsüz ateşine ulaştırırdı çocuk düşlerimizi. Ağladığımızı gördüğü zaman mendil yapardı kocaman yüreğini gözyaşlarımıza. Biz, uzun Arapgir gecelerinde çıplak ayvanlarda üşürken, zabir merkep gelmiş. Üzerinde de heybeler ve eşyalar varmış. Bizim gözümüz parladı. İnanır mısınız o an bana, "Ağın'a köprü yapılmış." deselerdi vallahi billahi o kadar sevinmezdim. Tabiî ki hepimiz de...

Amanat eşek bulundu yaa saat gecenin bir buçuğunda Ağın'a, zafer kazanmış askerler gibi bir girişimiz vardı ki demeyin gitsin. Şimdi de aklımızda başka bir soru var: Lal Oğlan nerede? O gece rahat uyuyamadım. Sabah olur olmaz gittim koçana, beklemeye başladım. Bizimki, Mülazimgilin köşeden gözüktü. Beni görünce:

"Ula Maddi, eççe eççe, ne dedü." (Ula Mahir, eşek eşek ne oldu?) diye hemen soruverdi. Ben ise iyi haberi işaretle verdim. Dedim ki Ağabey, sen neredeydin bütün gece? Meğersem Hastek'te Takavutgil'de kalmış. Parmağıynan neşeli neşeli o gece bal yediğini anlattı. Ruhu şâd olsun.

Tüketeceğin Bal'a Dikkat

Tevfik Işık'ın Haberi

Erciyes Üniversitesi (ERÜ) Seyrani Ziraat Fakültesi Tarımsal Biyoteknoloji Bölüm Başkanı Doç. Dr. Sibel Silici, "Bal üretiminde hileli yöntemler kullanıyorlar, glikozdan şurup şeklinde hazırladıkları ürüne polen veya renklendirici katıyorlar, hiç arı olmadan bal yapıyorlar" dedi.

Silici, A.A. muhabirine yaptığı açıklamada, balın tatlandırıcı ya da renklendirici gibi herhangi bir ek maddenin kullanılmadığı tek doğal ürün olduğunu söyledi. Balın bağışıklık istemini güçlendirici özellikleri bulunduğuna işaret eden Silici, "Arı ürünlerinin tedavi amacıyla kullanılması apiterapi olarak adlandırılıyor" diye konuştu.

Bal üretiminde zaman zaman hileli yöntemlerin kullanıldığını, tüketicilerin bu yöntemleri kolaylıkla fark edemeyeceğini anlatan Doç.Dr. Silici, "Biz de ancak laboratuvar çalışmasında bunu tespit edebiliyoruz. Sahte bal, daha çok ticari glikoz ve nişasta kullanılarak üretilen baldır. Buna bal demek bile yanlış olur" dedi.

Sahte ürünlerle ilgili denetimlerin yapıldığını ancak yeterli olmadığını ifade eden Sibel Silici, şöyle devam etti:

"Sahtecilik metotlarını araştırmaktan usandık ama onlar yeni yeni sahtecilik metotları bulmaktan usanmadılar. Bal üretiminde hileli yöntemler kullanıyorlar. Glikozdan şurup şeklinde hazırladıkları ürüne polen veya renklendirici katıyorlar. Hiç arı olmadan da bal yapıyorlar. Bazen öyle örnekler geliyor ki gözle ayırt etmek mümkün değil. Ancak laboratuvar analizinde ortaya çıkabiliyor."

Etiketli ve garanti bantlı ürünleri tercih edin

Türkiye Arı Yetiştiricileri Merkez Birliği Başkanı Bahri Yılmaz da bal üreticilerinin hakkını korumanın yanı sıra insanların gerçek bal tüketmesi için çaba gösterdiklerini ifade etti. Yılmaz, "Aslında balın sahtesi olmaz. İnsanlar sahte yöntemlerle ürettikleri ürünü bal diye satıyor" dedi.

Vatandaşlara markalaşmış firmaların ürünlerini tercih etmeleri tavsiyesinde bulunan Yılmaz, sözlerini şöyle sürdürdü:

"Cam kavanozda ambalajlanmış ürünleri tavsiye ediyoruz. Tercih edilen ürün ambalajında Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'nın izni, etiketi, garanti bandı ve ürünün özellikleri yazılı olmalıdır. Üretici firmaya ait her türlü bilgi bulunmalıdır ki şikayet durumunda ürünün nerede üretildiği belli olsun."

Laloğlan ve Merkep

Mahir BAYKUT

Sene 1973'ün Temmuz ortaları... Bazı ağabeyler ve arkadaşlar, Keban Baraj Gölü dolmadan son bir kez Kaplankaya'ya gidelim de çayda bir balık yiyelim dedik. Sabahın erken saatlerinde yola çıkmak üzere anlaştık. Ekipte: Mehmet Yay (Lal Oğlan), Sakıp Baytaş (Marangoz), Modanlı Vehbi Hoca, Ortayabanlı Nazmi ve ben (Çuhadargilin Mahir) varız. Değirmenci Mehemmet dayıdan palanlı merkebi amanat (emanet) alarak, sabahın erkeninde yola koyulduk.

İlk ve son kahvaltımızı Kaplankaya mevkiinde yaptıktan sonra ikindiye doğru doyasıya bir balık yedik. Ardından arkadaşlar, evlere götürmek için tor atmaya ve balık tutmaya devam ettiler.

Bana da dediler ki:

"Mahir sen merkebi al, Hastek Kalesine git, kalenin altında çayın devamında bizi bekle." Ben hemen yola koyuldum ve kavaklıkta bir mola verdim. O esnada aklıma bir şey geldi: Dedim ki şu balıktan gelenlere güzel bir sürpriz yapayım. Hemen güzel bir çay demledim ve bekledim. Biraz sonra bi baktım ki suyun içerisinden biri, ayakları cabbur cubbur ederek bir de türkü söyleyerek neşeli neşeli geliyor. Üstelik beni de görmüyor. Gelen ise Lal Oğlan (Mehmet Yay). Şarkısı da aynen şöyle: **"Dalla labbi, dalla labbi, dalla labbiiii..."** beni görür görmez sevinerek şöyle dedi:

"Ula Maddi ne dedi ula!" (Ula Mahir burada ne yapıyorsun.) Neyse, gerideki arkadaşlar gelene kadar biz keyifle çaylarımızı yudumladık. Hele de Lal Oğlan'ın ayağında tumanıyla (şort), sırtını kavak ağacına dayayarak keyif içinde bir çay içmesi vardı ki, hiç gözümün önünden gitmez. Neyse, arkadaşlar geldiler çayı görünce bir keyiflendiler ki hiç sormayın. Çaylarımızı içtik, Hastek'in kaleye doğru yürüdük. Dut ağacının yapraklarından merkebe verdik. Biraz oyalandıktan sonra bir de bakık ki Lal Oğlan kalenin oradan bize doğru bağırıyor:

"Ula Maddiii, Maddiiii, eççe eççeee!!!" (Ula Mahir Mahir, eşek eşek!!!) bir baktık ki eşek ortalarda yok. Ne zaman gitti, nasıl gitti hiç anlamadık. Akşamın darı... Bütün kıyafetlerimiz, tüp, çay vs. bütün takım taklavat hep merkebin sırtında. Üstelik üzerimizde sadece bir tuman var. Hepimiz şok olduk. Kaldık öyle orta yerde. Bütün aramalarımıza rağmen emanet merkep ortalarda yok. Gitti gitti...

Ayağımızda tuman, kötü kötü düşünmeye başladık. Ağzımızı bıçak açmıyor. Bu arada Lal Oğlan da ortalarda yok; ama hiç mühimsemiyoruz. Sanki amanat (emanet) merkep Lal Oğlan'dan daha önemliymiş gibi. Hepimiz bir donla çırılçıplak ortada kaldık. Bu arada hava da karardı; Hastek'in ışıkları görünmeye başladı. Bize en yakın eve gittik. Seslendik. Hemen birileri çıktı. Bizi o halde görünce akkıl tukkul oldular. Neyse, halimizi ve başımıza geleni anlatınca hemen evdeki "kos"un (kapıların arkasındaki emniyet kolu) üstündeki hırççikleri (eskimiş ve iyice yıpranmış elbise) ve pijamaları bize getirdiler. Saat gecenin 12'si olmuştu. Biz kara kara düşünürken, kulağımıza bir haber geldi: Köyün içine, "pahar"a (çeşme) yüklü

manın bilinmez bir yerinde uyanıp Ekvator'u taşırdı Afrika'dan avuç avuç soğukluğumuza.

Adımız dilinde ne tatlı olurdu bilseniz. Karlı dağlar çizmesini O'ndan öğrendim defterimin her sayfasına. O, erişilmesi, anlatılması güç bir doruktu. Bir küçük pınar başında bile Bağdatlı Harun'u hatırlatırdı Dicle Dicle... Başı mahmur bulutlardan henüz sıyrılmış karlı dağlara benzerdi. Mitolojiyi küçük muhayyilemize büyülü bir şerbet gibi aktaran oydu.

Divan şiirinin sultanı, Halk şiirinin piriydi. Sazı olmasa bile O bir Yunus, O bir Karacaoğlan, Emrah, Dadaloğlu, Pir Sultan ve Köroğlu idi.. Geçmişi dinlerdik bir masal gibi davudi sesinden. O, bir esatiri çobandı; biz arkasında yol, yöntem bilmeyen kuzular. Alıp götürürdü hayal çöllerinde Leyla'lara, Mecnun'lara bizi... Denizi görmediğimiz halde uğultusunu dinletirdi Marmara'nın... Yusuf'u anlatırken Yakup olurdu bin gözle ağlayan. Yudum yudum içerdik şiir şarabını kara tahtaya tebeşirle çizdiği kadehlerden.

Köroğlunu okurken göğsümüze sığmazdı yüreklerimiz. Yunus'u anlatırken bir dertli dolap olurduk çaylar boyu çığlık çığlık. Bir masal ülkesinde masal güzellerinin elinde bir testi olmak, bir kâse olmak isterdik Hayyam'ı sundukça, Sadi'yi okudukça. Şimdi O'nun ardından ne yazabilirim ki?

O'na gökyüzünde gök mavisinden bir kefen, ak bulutlardan bir mezar gerek, nergislerle süslü. Deniz köpüklerinden kurduğum hayal şehirlere yürümenin zamanı geçti.

Şimdi Macit Aray'ın dünyasından çok uzaklarda, çok değişik bir dünyadayız. İnsanlar sevgiden, hoşgörüden uzak, sanattan sohbetten. Tel ahengini yitirmiş, okumaz gönül kitabımı, gönlümdekiler bile. Unutulmuş ehli dil ve insanlar birbirini sevmez olmuş. Kanlı bir kavgada tüm insanlık ha sustu ha susacak.

Toplanıp ağlaşan ey dünya şairleri, Macit Aray öldü artık. Gayri çigan müziği güzelliğinde olamaz mısralar, satırlar, tablolar ve zaman içinde hiç solmasını istemediğim sevgi bahçeleri. Gene de o beldeden bu günlere taşıdığım binlerce ıstırabın pırıltısı takılır peşime alev alev. Bir avuç hatıra, bir avuç yıldız, bir avuç bulut, bir avuç su, bir avuç sevgi.

O, anlaşılması güç bir insandı. Yanlışlığa sabır gösteremezdi. Eminim kendisi için yazmaya çalıştığım bu satırları okusaydı gücenir, azarlardı beni. Kırmızı kalemle ve kocaman harflerle satırların altını çizip "Bana gel 68 Mehmet" derdi.

Küçükçarşı'ya yakın Bitligil'in, bahçedeki büyük evde otururken bir gün bize geldi ansızın. İrfan Cumurcu, Nurettin Atalay, Sadık Korkmaz, Hasan Ateş ve Ben. Çok şaşırmış ve utanmıştık dağınıklığımızdan.

— Mehmet burada bülbül ötüyormu şafak vakti? dedi.

Ben de utana, sıkıla "ötüyor hocam" dedim.

— Eğer sizin burada bu şartlar altında olduğunuzu bilseydi bir daha ötmezdi... dedi.

İşte biz orada, o yıllarda bülbülleri susturacak ısdırabı yaşıyorduk çocukluğumuzla birlikte. Bir köşede yığılı tandır ekmeğimiz, bulaşık pekmez tabakları ve dökük saçık yataklarımızı görünce hüzünlendi. İşte o günden sonra sanki öğretmenimiz değil ağabeyimiz olmuştu.

Kompozisyon ödevlerimi çok acı bulurdu, ne yazsam dertliydi O'nun için. Hep sorardı : "Senin bir gizli derdin mi var Mehmet?". Susmasını bilirdim, ama ısdırapların doruğundaydım o zamanlar. Sonradan mektuplaşma fırsatını esirgemedi benden. Her mektubunda tavsiyelerini, tesellilerini gönderdi.

Ankara'ya her geldiğinde beraber olurduk. Geçmişine çok bağlıydı. Arapgir'den konuşurduk biteviye. Göldağı'ndan yabani nane kokuları gelirdi üstümüze. Berenge Boğazı'ndan serin kavak yelleri ve Maksutdede'den kuş sesleri duyulurdu sanki. Fırçasında bile Arapgir gülümserdi. Ağacı, kuşu, hamamı ve bilhassa köprüleri ile. Tablolara elimi uzatsam köpük köpük sular dökülecek sanırdım avuçlarımdan.

Elbette O'nu üç beş sayfada anlatmak mümkün değil. Mümkün olsa bile ben buna muktedir değilim.

O'nu minnet ve rahmetle anar, sevenlerine başsağlığı dilerim.

Elazığ'ın Girişimci Kadınları

Sibel ERASLAN

Elazığ'ın girişimci kadınları 7 Mart 2012 Çarşamba Harput'tan Elazığ'a doğru bakarken, Anadolu'nun yeni ve eski zamanlarının kadınlarıyla karıştım... Dünü ve bugünü, analarıyla kuran bu münbit coğrafya, her şeyden evvel misafirperverdi, anaçtı her zamanki gibi. Balakgazi'nin şahlanmış atı hemen ardımızda, kalesi, kümbetleri, yatırları, ince musikisi, masalları, deyişleri ile kara kışa rağmen kıpır kıpırdı Elazığ. Ahmet Kabaklı Hoca'dan okuduğum El-Aziz Masalları kalbimdedir. Peri Padişahının oğluna gelin gitmiş kızların, yüzükleri hala Hazar Gölü'nden çıkıyor muydu acaba? Bir mağarayı göle bitiştiren tıpkı masaldaki gibi, dipten dibe yürüyen bir bağlam kurulabilir miydi? En mühimi, bu bağlamı niçin hep kadınlar, kızlar kurardı halk hikâyelerinde?

8 Mart Dünya Kadınlarına dair etkinlikler erken başladı. Elazığ Ticaret ve Sanayi Odası'nın davetlisiydim, "zamanı kuran kadınları" konuştuk. Girişimci Kadınlar Grubu'nun Başkanlığında projelendirilmiş kültürel, sosyal faaliyetlerin yanı sıra, istihdama dair hareketlilikleri yerinde izlemek heyecan vericiydi. Sanayi ve Ticaret Odası Başkanı Ali Şekerdağ, İŞKUR ve KOSGEB'le birlikte projelendirdikleri meslek edindirme performansıyla, 2800 kişiye istihdam gücü sağladıklarını anlattı. 2009 yılında kurulan Kadın Girişimciler Kurulu da bölgede yapılandırılan istihdam hareketinde, kadınlar lehine alan açmak gayesinde. 1500 civarında kadın, değişik meslek kurslarıyla hayat çarklarının içine girmiş durumda. Girişimci Kadınlar Başkanı Nurhan Tekocak, önümüzdeki günlerde, tekstille ilgili ciddi bir proje başlatacaklarını anlattı. Elazığ, kendinden ibaret değil. Karayolları Müdürlüğünün başmühendislerinden Fikriye Pirinççi'nin her Elazığ deyişte, Adıyaman, Malatya, Tunceli gibi çevre illeri de kapsayan atıfları, sokakta gezerken bile fark ediliyor. Ben onları "Fırat'ın Kadınları" olarak hatırlayacağım.

Elazığ, bir Anadolu merkezi olmaktan çok, sanki bir başkent gibi, güvenlik sorunu yok. Fırat Üniversitesi, bir inci gibi parlıyor. Tıp Fakültesi'nin değerli bilim kadınlarından Prof. Serpil Bulut, İstanbul kızı, tıpkı masaldaki gibi İstanbul'u Elazığ'daki Hazar Gölü'ne bağlamış... Vali Sn. Muammer Erol ve eşi Nazmiye Hanım da öyle. Onları İstanbul'daki hizmetleriyle tanıyorduk, Nazmiye Hanım Elazığ'daki hastanelerden, çocuk yuvalarına, yaşlı bakım evlerine kadar o denli hassas ki hafif bir kıskançlık geçirmedim desem yalan olur. Prof. Nazır Dumanlı ve eşi için de Fırat Üniversitesi, sanki yetiştirdikleri evlatlarından birisiymiş gibi... Anadolu'nun entelektüel birikimini dünden bugüne taşıyan idealistlerle buluşmak heyecan vericiydi... Elazığ'ın iftiharı Av. İbrahim ve Hacer Gök çifti de eğitimlerini İstanbul'da almış değerli hukukçular, yıllar sonra buluştuk, 28 şubat süreçlerine rağmen Hacer Gök ülkemizin en başarılı ceza avukatlarından. Çaydaçıra, sadece folkloru değil Elazığ'ın, bitme aşamasındaki önemli bulvarın hangi saiklerle durdurulduğunuysa çözemedim. Yargının ağır ve hayattan kopuk işleyişi, söz konusu Anadolu olunca, koskoca bir vicdan azabına dönüşüyor. Başbakanımız Elazığ'da rant hesaplarıyla kapatıldığı aşikar bu caddeye ne der acaba? Elazığ'a reva görülecek iş midir bu?

Plaket almayı hak ettiğine inanan birçok hemşehrimiz olduğunu biliyoruz. Bu seçim nedeniyle bizlere gönül koyanlarımız da olacaktır. Hemşehrilerimizden anlayış bekliyoruz. Bu uygulama önümüzdeki yıllarda da devam edecektir.

Ayrıca derneğimizde faaliyette bulunan hanımlar grubumuza teşekkür ediyorum ve kendilerini kutluyorum.

Hanımlar grubunun yanında gençler grubunun da oluşmasını bekliyoruz ve Ağınlı tüm gençleri derneğe ve dernek faaliyetlerine katılmaya davet ediyoruz.

Sevgili Ağınlılar, bazı Ağınlı hemşerilerimizin katkılarıyla bir eğitim fonu oluşturulmuş ve bir öğrencimize burs verilmeye başlanmıştır.

Eğitim fonunun oluşmasında katkıda bulunan Prof. Zafer GENÇAYDIN ile Gürol KORKMAZ'a ve diğer katkı sahiplerine teşekkür ediyoruz.

Ailesinin kıt imkanları ile öğrenim gören gençlerimize yardımcı olmak kutsal bir görevdir.

İhtiyaç sahibi öğrencilerimize burs vermeyi artırarak devam ettirmek istiyoruz. Az çok demeden eğitim fonuna burs katkılarınızı bekliyoruz.

Değerli Ağınlılar

Hepimizin doğduğumuz ve büyüdüğümüz yöremize borcumuzun var olduğunu düşünüyoruz.

Sizleri Ağınımıza, Derneğimize ve Dergimize sahip çıkmaya davet ediyoruz. Tüm

Ağınlıları derneğimize üye ve dergimize abone olmaya davet ediyoruz.

Gecemizin mutlu geçmesi dileğiyle birliğimizin, beraberliğimizin, kardeşliğimizin ve hemşehriliğimizin pekişmesi çabasını göstermeliyiz. Ağınlı olmaktan hep gurur duyuyoruz ama, lütfen Ağınımız'a sahip çıkalım.

En içten dileklerimle sizleri sevgi ve saygılarımla selamlıyor. İyi eğlenceler diliyorum.

Afiyet olsun.

Dedikten sonra, **gecede derneğe başarılı çalışmalarıyla emeği geçen eski başkan Ahmet DEVİREN üyelerimizden Ömer ÖZTÜRK, Onur ONAT ve Necmi ATALAY'a plaket verildi.**

Oyunlar oynandı, eskiler yad edildi, unutulanlar, geceye katılamayanlar hatırlandı. Gece, mutlu bir biçimde sona erdi ve tekrar buluşulmak üzere vedalaşıldı.

SON DURAK

Artık duraklarda bekleyen yok
Sevgili rüyalarda kaldı
Gün döndü
Akşam
Alaca karanlık

Çocukluğum geçiyor aklımdan
Babamın ağzında ezgisi
Anamın sesi
Hala
Kulaklarımda

Ekmek kavgasındaydık
Hiç delikanlı olmadık
Yabancıyız Kentte
İçimize
Gurbet sinmiş

Hınçtı yüreğimizde
büyüttüğümüz
Bölündük bin parçaya
Kıydık Kibele'ye
Utanmadık

Ne yazık ki
sınav kötü bitti
kusuru üstlenmedik
çocuklara attık
Rahatladık

Vakit tamam
Gitme zamanı

Zeki HAFIZOĞULLARI

durrahman, SEYHUN İclal, SEYHUN Ömer, SEYHUN Sonya, ŞAHAN Hilal, ŞAHİN Ayşe, ŞAHİN Kubilay, TAŞOĞLU Ayhan, TAŞOĞLU Hakan, TAŞOĞLU Şeyda, TOLUNAY Ersin, TOLUNAY Yurdanur, TOZUN Metin, TÖZÜN Özüpek, TOZUN Sevinç, TUFAN Gözde, TÜRKER Meliha, TÜRKER Seyhan, UĞUR Mehmet, UĞUR Sabiha, YILMAZ Gizem, YILMAZ Nazime, YILMAZ Niyazi, YILMAZ Oktay, YILMAZ Reyhan, YILMAZ Nuri, YILDIZ Onur, YILMAZ Şükriye katıldılar.

Klarnet ve Davul eşliğinde Ağın havalarıyla tüm misafirlerimiz kapıda karşılanıp aynı şekilde uğurlandılar.

Gecede bir konuşma yapan Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı Ahmet ÇETİN konuşmasında:

Sayın Misafirlerimiz, Sevgili Ağınlılar, Değerli Büyüklerim,

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği'nin düzenlemiş olduğu Dostluk ve Dayanışma gecesine hoş geldiniz. Onur verdiniz.

Dernekler sivil toplum kuruluşlarının ilk basamağıdır. Birlikteliği, dayanışmayı, yardımlaşmayı, kültürel varlıkları ortaya çıkarıp yaşatma ve geliştirmeyi amaçlarlar. Üyeler ve hemşehriler arası iletişim kurarlar projeler üretir hayata geçirme çabası gösterirler.

Dernek hizmetleri yapmak ve derneklerde görev almak gönül işidir.

Dernekçilik zor iştir. Kurmak kolaydır ama yaşatmak büyük enerji ve özveri ister. Görev alanların gücü kuvveti ve enerjisi sizlersiniz.

Çok değerli hemşehrilerim Derneğimiz sizlerin ve değerli iş adamlarımızın da desteğiyle Ankara'da Hoşdere Caddesinde sahip olduğu dernek merkezinde faaliyetini sürdürmekte olup, 1967 yılından bu yana da AĞIN DÜŞÜN ve SANAT Dergisini çıkartmaktadır.

Bu güne kadar derneğimizde görev alan Dernek Başkanlarımızın ve Yönetim Kurulu üye arkadaşlarımızın birinci hedefi Ağın Düşün ve Sanat dergisini kesintisiz olarak çıkartıp hemşehrilerimize ulaştırmak olmuştur.

Derneğimizin kuruluşundan bu yana her zorluğu üstlenip görev alan, derneğimizi ve dergimizi bugüne kadar getiren, dernek başkanı, yönetim ve denetim kurulu üyelerimize ve dergimiz Yayın Sorumlusu ve hemşehrilerimize teşekkürü bir borç biliyoruz, şükranlarımızı sunuyoruz.

Özellikle;

1997 yılından 2012 yılı sonuna kadar yönetim Kurulu'nda bulunan 1999 yılından itibaren de Dernek Başkanlığı görevini yürüten Ahmet DEVİREN'e hiçbir maddi ve manevi fedakarlıktan kaçınmayarak göstermiş olduğu başarılı çalışmalarından dolayı teşekkür ediyoruz ve şükranlarımızı sunuyoruz.

Değerli Başkanımız için sizlerden büyük bir alkış rica ediyorum.

Bu gecemizde derneğimiz faaliyetlerinde ve dergimizin çıkartılmasında derneğimize desteklerde bulunan 4 hemşehrimize bir vefa borcu olarak plaket verilecektir.

AĞIN'lılar VE AĞIN'lıların DOSTLARI GECESİ

Ağınlıları ve Ağınlıların Dostları Gecesi 1 Nisan 2012 Pazar günü Ankara Gazi Sosyal Tesislerinde yapıldı.

Geceye hemşehrilerimizden;

AĞCA Eren, AKBAŞ Hakkı, AKBAŞ Cevriye. AKBAŞ Cihangir, AKBAŞ Fatma, AKBAŞ Samettin, AKGÖL E.Nuray, ALPASLAN Nuran, ALTINIŞIK Songül, ALTINIŞIK Tuncer, ATALAY Fazıla, ATALAY Hakan, ATALAY Hüseyin, ATALAY Necmi, ATALAY Tuna, ATEŞ Gülay, ATEŞ Kamil, ATEŞ Koray, AVCI Onur, AVLAR Emine, AVLAR Yasin, AVLAR Yasin, AYDIN Yusuf, AYGÜL Jale, BALTACI Mehmet, BAYRAM Refik, BIYIKLI Gülay, BİLGİN Alper, BİLGİN Berke, BİLGİN Emine, BİLGİN Fatma, BİLGİN İdil, BİLGİN Soner, BİLİR Nuri, BİLİR Reyhan, CUMURCU Ayşe, CUMURCU İrfan, CUMURCU Muzaffer, ÇAKIRBEY Haşim (Elazığ Kültür Derneği Başkanı), ÇAKIRBEY Sevim, ÇETİN

Ahmet, ÇETİN Selma, ÇETİNKAYA Mustafa, ÇELİK Dila, ÇOBANOGLU Kenan, DEMİREZER Ömür, DEMİREZER Sevgi, DEMİREZER Tanju, DEMİREZER Ünver, DEMİRKOL Ahmet, DEMİRKOL Fatma, DEMİRKOL Güven, DEMİRKOL Hatice, DEMİRKOL Ömer, DEMİRKOL Yahya, DEVİREN Ahmet, DEVİREN Gül, DEVİREN Musa, DOĞAN Güler, DOĞAN Ömer Nurettin, DURU Ahmet, DURU Serap, DÜNDAR Hurşit, DÜNDAR Nihat, DÜNDAR Ünal, EKMEKÇİ Neşe, EKMEKÇİ Mustafa (Elazığ Kültür Derneği Bşk.Yrd.), ERCAN Pelin, ERCAN Sinan, ERTEM Ali Hıdır (Elazığ Kültür Derneği Yön. Krl. Üyesi), ERTEM Zümray, ERTUĞRUL Balkan, ERTUĞRUL Güler, ERTUĞRUL Recai, ERTÜRK Mebrure, FIRAT Bayan, FIRAT Mustafa, FIRAT Müzehher, FIRAT Ömer, GENAÇAYDIN Nihal, GENAÇAYDIN Zafer, GENAÇOS-

MANOĞLU Oktay, GENÇOSMANOĞLU Aysel, GENÇOSMANOĞLU Memnune, GÜL Meftune, GÜL Mustafa (E. Elazığ Milletvekili), GÜLER Ahmet Zeki, GÜLER Naciye, GÜZEL Memnune, GÜZEL Mustafa, GÜZER Aykut, GÜZER Gülden, HAFIZOĞULLARI Sümer, HAFIZOĞULLARI Zeki, HAYTA Hayrünüsha, HAYTA İhsan, IŞIK Yüksel, İLTER Altan, İLTER Reha, İSPİR Nihat, KARACAN Ayça, KARACAN Ayça, KARADAĞ Nizamettin, KARAOĞLU Fatma, KARAOĞLU İhsan, KARATAŞ Bahri, KARATAŞ Hayati, KARATAŞ Necla, KARATAŞ Zeliha, KARATEPE Hacer, KARATEPE Hasan, KARATEPE Hüseyin, KARATEPE Sibel, KAYA Ceyda, KAYA Engin, KAYA Iraz, KAYA Mahmut, KAYA Bayan, KAYA Tuğrul, KORKMAZ Ahmet, KORKMAZ Beyhan, , KORKMAZ Cihan, KORKMAZ Makbule, KURTKAYA Naci, KURTKAYA Tülin, MURAT İrfan, MURAT Nuray, NALÇACI Banu, NALÇACI Murat, NAZLI Ahmet, NAZLI Duygu, ODABAŞI Canan, ODABAŞI Mehmet, OMAY Güner, ONARLIOĞLU Mustafa, ONARLIOĞLU Suzan, ONAT Onur, ONAT Özgür, ÖKSÜZOGLU Mevlüt, ÖKSÜZOĞLU Nebahat, ÖNEY Sündüs, ÖZ Beyanal, ÖZ Fevzi I, ÖZ Gülseren, ÖZ Osman, ÖZBAKIR Salih (Elazığ Kültür Vakfı Gn.Sek.), ÖZDEM Emrah, ÖZDEM Gamze, ÖZDEN Mejdin, ÖZDEN Zeliha, ÖZER Ayşegül, ÖZER Cenk, ÖZER Kıvanç, ÖZER Mehmet Salim, ÖZER Serpil, ÖZER Servet, ÖZER Yusuf, ÖZMEN Cengizhan, ÖZMEN Hande, ÖZMEN Miraç, ÖZOĞUL Gülser, ÖZTÜRK Handan, ÖZTÜRK Hatice, ÖZTÜRK Hikmet, ÖZTÜRK Melehat, ÖZTÜRK Osman, POLAT Cengiz, REKA Hafize, REKA Mefail, SAĞLAM Hatice, SAĞLAM Ramazan, SEYHAN Kenan,, SEYHUN Ab-